

FLUXO DE FLUÍDOS COMPRESIBLES

TOBERAS E COMPRESORES

Marzal 2023

Autor

Gumersindo Feijoo

Grupo de Biotecnoloxía Ambiental. Departamento de Enxeñaría Química

Centro Interdisciplinar de Tecnoloxías Ambientais (CRETUS)

Universidade de Santiago de Compostela

Correo-e: gumersindo.feijoo@usc.gal

LinkedIn & Twitter: @feijoo_costa

Portal de Investigación: [GUMERSINDO FEIJOO COSTA - Universidade de Santiago de Compostela \(usc.gal\)](http://GUMERSINDO_FEIJOO_COSTA_-_Universidade_de_Santiago_de_Compostela_(usc.gal))

Páxinas web:

Biogroup: www.usc.gal/biogroup

CRETUS: www.usc.gal/cretus

Índice

1. INTRODUCCIÓN, NÚMERO DE MACH E VELOCIDADE DO SON	1
2. FLUXO DE GAS CON COMPORTAMENTO IDEAL	2
2.1. Comportamento isoterma	4
2.2. Comportamento adiabático	5
3. FLUXO A TRAVÉS DE “BOQUILLAS” OU TOBERAS	7
4. FLUXO DE GAS CON COMPORTAMENTO REAL	11
5. POTENCIA E RENDEMENTO DE COMPRESORES. CURVAS CARACTERÍSTICAS	13
5.1. Potencia e rendimento	15
5.2. Compresión en multietapas	21
6. CASOS PRÁCTICOS	27
6.1. Caso A. Cálculo do caudal volumétrico	27
6.2. Caso B. Cálculo do caudal máxico	29
6.3. Caso C. Cálculo do caudal máxico e dependencia coa presión	33
6.4. Caso D. Tobera converxente-diverxente (I)	36
6.5. Caso E. Tobera converxente-diverxente (II)	38
6.6. Caso F. Potencia dun compresor	43
6.7. Caso G. Potencia dun compresor considerando comportamento gas ideal e as propiedades termodinámicas	46
6.8. Caso H. Potencia de compresión e número de compresores	49
6.9. Caso I. Compresión en dúas etapas	53
7. REFERENCIAS	63

4. FLUXOS COMPRESIBLES.

4.1. INTRODUCCIÓN.

No caso do fluxo de gases cando a razón de presións é grande e o fluxo moi rápido, entón os efectos da enerxía cinética e da compresibilidade (variacións da densidade superiores ó 10%) poden chegar a ser os termos dominantes no balance de enerxía mecánica.

A importancia destes dous factores, compresibilidade e velocidade, veñen indicadas polo número de Mach, definido como:

$$Ma = \left(\frac{\text{velocidade do gas}}{\text{velocidade do sonido no gas}} \right)_{\substack{\text{a mesma} \\ T \text{ e } P}} = \frac{v}{c}$$

onde a velocidade do sonido ven dada pola termodinámica como:

$$c = \left[\frac{\gamma P}{\rho} \right]^{1/2} = \left[\frac{\gamma R T}{M} \right]^{1/2} = 343,5 \text{ m/s}$$

↑
gas ideal ↑
aire a 20°C

depende de
T, P e ρ

* NOTA: Def. a capacidade térmica como a cant. de calor pra elevar a T dunha determinada masa de calquer material un grao. Por unidade de masa def. o calor específico:

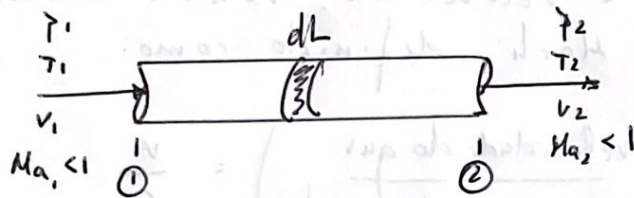
$$\gamma = \frac{C_p}{C_v} \begin{cases} \text{a presión } P & \rightarrow 1,67 \text{ monoatómicos} \\ \text{a volume } V & \rightarrow 1,40 \text{ diatómicos} \\ & \rightarrow 1,32 \text{ triatómicos} \end{cases}$$

4.2 FLUXO DE GAS CON COMPORTAMIENTO IDEAL. ($< 5 \text{ atm}$)

Sea o balance diferencial de energía mecánica:

$$\frac{v \cdot dv}{\alpha} + g dz + \sigma dp + dZF = \dot{W}$$

- Nos fluxos compresibles resulta prácticamente despreciable o termo de energía potencial.
- consideramos a circulación do gas o' traverso dun tubo tal que:

despejando σdp transformase:

$$-\sigma dp = \frac{4}{D} \left(\frac{v dv}{\alpha} + 2f v^2 \frac{dl}{D} \right)$$

introduciendo o concepto da velocidade mássica, G :

$$v = \sigma \cdot G \iff dv = G \cdot d\sigma$$

$$-\sigma dp = \frac{4}{D} \left(\frac{\sigma \cdot G \cdot G \cdot d\sigma}{\alpha} \right) + 2f (\sigma \cdot G)^2 \frac{dl}{D}$$

$$-\frac{dP}{\sigma} = \frac{G^2}{\alpha} \frac{d\sigma}{\sigma} + 2f G^2 \frac{dl}{D}$$

↓ dividido por σ^2

Integrando esta ec. diferencial pra abarcar todo o tramo recto, supoñendo que podemos considerar valores medios do factor de rozamento e de α :

$$\int_{P_2}^{P_1} \frac{dP}{V} = \frac{G^2}{\alpha} \ln \frac{v_2}{v_1} + 2 \sqrt{G^2 \frac{L}{D}}$$

Condición de gas ideal, xunto cunha f_g media aritmética de pra todo o tramo recto. Esta derradeira hipótese é aceptable si a variación relativa v inferior o 10% $\Rightarrow \left(\frac{T_1 - T_2}{T_1}\right)$, de non ser así dividese o tramo recto nos suficientes subtramos pra que en cada un si se cumpla tal condición:

$$PV = nRT \Rightarrow PV = \frac{m}{M} RT \Rightarrow P \vartheta = \frac{RT}{M}$$

$$\int_{P_2}^{P_1} \frac{dP}{\vartheta} = \frac{M}{RT} \int_{P_2}^{P_1} P dP = \frac{M}{RT} \frac{P_1^2 - P_2^2}{2}$$

tamén: $\frac{v_2}{v_1} \frac{P_2}{P_1} = \frac{T_2}{T_1} \Rightarrow \frac{v_2}{v_1} = \frac{T_2}{T_1} \cdot \frac{P_1}{P_2}$

$$\ln \frac{v_2}{v_1} = \ln \frac{P_1}{P_2} - \ln \frac{T_2}{T_1}$$

entón:

$$\frac{M}{2RT} (P_1^2 - P_2^2) = \frac{G^2}{\alpha} \left(\ln \frac{P_1}{P_2} - \ln \frac{T_2}{T_1} \right) + 2 \sqrt{G^2 \frac{L}{D}}$$

"Ec. xeral aplicable a calquer tipo de fluxo, sempre que o comportamento do fluido poida superse ideal"

Si a variação de T no ramo recto   moderada, situação moi frecuente, o termo $\ln \frac{T_1}{T_2}$   zero, tendo agora:

$$\left| \frac{M}{2R\bar{T}} (P_2^2 - P_1^2) = \frac{G^2}{\alpha} \ln \frac{P_1}{P_2} + 2 \int G^2 \cdot \frac{L}{D} \right|$$

e sendo a velocidade do gas no fluxo   inferior a 35 m/s podemos tamen desprezar o termo $\ln P_1/P_2$   que:

$$\left| P_1^2 - P_2^2 = \frac{4R\bar{T}}{M} \int G^2 \cdot \frac{L}{D} \right| \quad \text{"Ec. de WEYMOUTH"}^*$$

ISOTERMO

Basta com substituir \bar{T} pola temperatura do fluxo T :

$$\left| \frac{M}{2RT} (P_1^2 - P_2^2) = \frac{G^2}{\alpha} \ln \frac{P_1}{P_2} + 2 \int G^2 \cdot \frac{L}{D} \right|$$

a mesma ec. cu funci o do número de Ma quedaría:

$$\left| 2 \ln \frac{Ma_2}{Ma_1} - \frac{1}{f} \left(\frac{1}{Ma_1^2} - \frac{1}{Ma_2^2} \right) + \frac{4 \int \cdot L}{D} = 0 \right|$$

* NOTA: A densidade media pode calcularse:

$$\bar{\rho} = \left(\frac{M}{RT} \right) \left[(P_1 + P_2) / 2 \right]$$

ADIABÁTICO

Un proceso adiabático é aquel no que non se rexistra ningunha transf. térmica entre o sist. e o seu medio, isto é, $dQ=0$. Polo tanto, a aplicación da primeira lei a un proceso adiabático reversible:

$$dU = dQ - dW \Rightarrow dU = -dW = -P dV = C_v \cdot dT$$

Para un gas ideal onde podemos substituír P por $R T / V$, teremos:

$$-\frac{RT}{V} dV = C_v dT; \quad \frac{dT}{T} = -\frac{R}{C_v} \frac{dV}{V}$$

se introducimos o concepto $\gamma = C_p / C_v$:

$$\gamma = \frac{C_p}{C_v} \stackrel{\text{gas ideal}}{=} \frac{C_v + R}{C_v} = 1 + \frac{R}{C_v} \Rightarrow \frac{R}{C_v} = \gamma - 1$$

polo que:

$$\frac{dT}{T} = -(\gamma - 1) \frac{dV}{V} \Rightarrow \ln \frac{T_2}{T_1} = -(\gamma - 1) \cdot \ln \frac{V_2}{V_1}$$

$$\text{ou: } \frac{T_2}{T_1} = \left(\frac{V_1}{V_2}\right)^{\gamma-1} \Leftrightarrow \frac{T_2}{T_1} = \left(\frac{P_2}{P_1}\right)^{1/\gamma} \Leftrightarrow P_1 \cdot V_1^\gamma = P_2 \cdot V_2^\gamma = \text{cte}$$

No balance diferencial de enerxía mecánica poderemos establecer a $\int_{P_2}^{P_1} \frac{dP}{P}$ en función da expresión anterior:

$$\int_{P_2}^{P_1} \frac{dP}{\rho} = \frac{1}{\gamma^{1/\delta} \rho_1} \int_{P_2}^{P_1} \gamma^{1/\delta} dP = \frac{\delta}{\delta+1} \frac{1}{\rho_1^{1/\delta} \rho_1} \left(P_1^{(\delta+1)/\delta} - P_2^{(\delta+1)/\delta} \right)$$

$$\rho_1 \rho_1^{1/\delta} = \rho_2 \rho_2^{1/\delta} = \rho \rho^{1/\delta}$$

$$(\rho \rho^{1/\delta})^{1/\delta} = \left(\frac{\rho_1 \rho_1^{1/\delta}}{\rho} \right)^{1/\delta} = \frac{\rho_1^{1/\delta} \rho_1}{\rho^{1/\delta}}$$

$$= \frac{\delta}{\delta+1} \frac{\rho_1}{\rho_1^{1/\delta}} \left[1 - \left(\frac{P_2}{P_1} \right)^{(\delta+1)/\delta} \right]$$

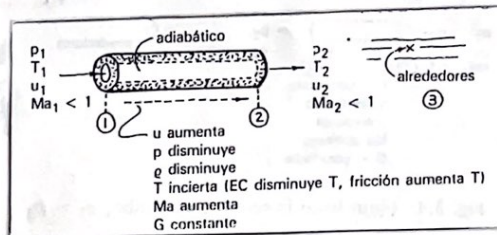
En consecuencia:

$$\left| \frac{\delta}{\delta+1} \frac{\rho_1}{\rho_1^{1/\delta}} \left[1 - \left(\frac{P_2}{P_1} \right)^{(\delta+1)/\delta} \right] = \frac{G^2}{2} \ln \left(\frac{\rho_1}{\rho_2} \right)^{1/\delta} + 2 \left[\frac{G^2 L}{D} \right] \right|$$

en función do número de Mach:

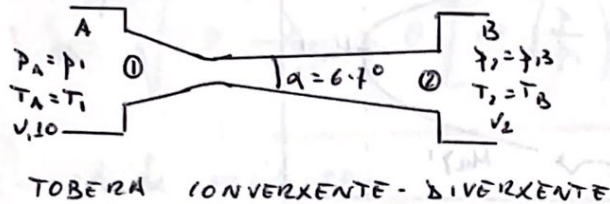
$$\left| \frac{\delta+1}{2} \ln \left[\frac{Ma_2^2 \cdot \gamma_1}{Ma_1^2 \cdot \gamma_2} \right] - \left(\frac{1}{Ma_1^2} - \frac{1}{Ma_2^2} \right) + \delta \left(\frac{4 \bar{f} L}{D} \right) = 0 \right|$$

$$\gamma_i = 1 + \frac{\delta-1}{2} Ma_i^2$$

4.3 FLUXO O TRAVESSO DE BOQUILLAS OU TOBERAS

Uma boquilla ou tobera é um aparato que provoca o intercâmbio de energia cinética e interna dum fluido como resultado dum cambio no área transversal do fluxo. Estes dispositivos empregam-se fundamentalmente pra produção de chorros gasosos de elevada velocidade destinados a exeração de potencia nas turbinas e o bombeo de fluidos.

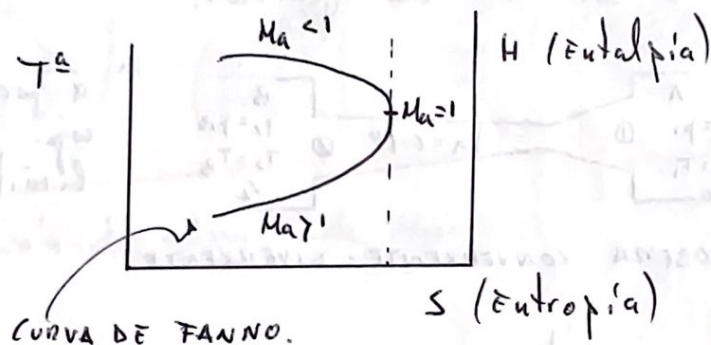
"a pequeno evitar sep. da capa limite"

Dum depósito de gas A arranca unha curta condución convergente redondeada no seu extremo (pra unha boquilla non redondeada tense todo tipo de incertidume sobre do fluxo, pois teriamos separación da capa limite), polo que unese a unha condución divergente mediante outra cilíndrica horizontal de pouca lonxitude ou GARGANTA, desembocando o sector divergente nun depósito receptor B.

Consideraremos que a entrada da tobera é de sección transversal moi superior á que corresponde á garganta, polo que $v_1 \approx 0$ e tamén $T_1 = T_A$ e $P_1 = P_A$. De xeito análogo as T_2 e presións da saída da tobera e do depósito

receptor coincidiran: $T_2 = T_3$ e $p_2 = p_3$.

Como no caso do tubo cilíndrico, no sector converxente da tobera o fluxo será sempre subsónico, aínda pode alcanzar a velocidade do sonido na garganta. Isto débese a consideracións meramente termodinámicas, pomen de manifesto que fluxo por tubos de sección cte. un gas non pode rebasar a velocidade do son, pois temos a máxima entropía nesas condicións:

No sector diverxente o fluxo pode ser subsónico ou supersónico.

Plantexemos o balance de enerxía mecánica entre o pto 1 (entrada da tobera) a un punto xenerico o longo da sección diverxente:

$$\left(\frac{v^2}{2\alpha_2} - \frac{u^2}{2\alpha_1} \right) + g(z_2 - z_1) + \int_{p_1}^p \sigma \cdot dp + \cancel{zF} = \cancel{u^2}$$

Para un gas ideal considerando, fluxo adiabático // para toberas ben deseñadas as expansións gases poden tomarse reversibles, dado elevados números de Reynolds $\Rightarrow da \approx 0$ e sin fricción \Rightarrow isocentrópico

onde:

$$P_1 \rho_1^{\gamma} = P_2 \rho_2^{\gamma} = P \cdot \rho^{\gamma} = \text{cte (adiabático)}$$

$$\int_{P_1}^P \rho \cdot dP = \rho_1^{1/\gamma} \rho_1 \int_{P_1}^P P^{-1/\gamma} dP = \frac{\rho_1^{1/\gamma} \rho_1}{\gamma-1} \left[P^{1-1/\gamma} - P_1^{1-1/\gamma} \right]$$

$$= \frac{\rho_1}{\gamma-1} \rho_1 \left[\left(\frac{P}{P_1} \right)^{\frac{\gamma-1}{\gamma}} - 1 \right]$$

isto que:

$$u = \sqrt{2 \frac{\rho_1}{\gamma-1} \left[1 - \left(\frac{P}{P_1} \right)^{\frac{\gamma-1}{\gamma}} \right]}$$

a velocidade mássica:

$$G = \frac{u}{\rho} = \sqrt{2 \frac{\rho_1}{\gamma-1} \left(\frac{P}{P_1} \right)^{2/\gamma} \frac{\rho_1}{\rho} \left[1 - \left(\frac{P}{P_1} \right)^{\frac{\gamma-1}{\gamma}} \right]}$$

sendo a superfície:

$$S = m \frac{\rho}{u} = m \cdot \rho_1 \left(\frac{P}{P_1} \right)^{-1/\gamma} \sqrt{2 \frac{\rho_1}{\gamma-1} \left[1 - \left(\frac{P}{P_1} \right)^{\frac{\gamma-1}{\gamma}} \right]}$$

para um canal mássico da gas dado m , a velocidade mássica G será máxima e a superfície transversal S mínima na "garganta" da tobera. Na mesma, $dg/dP = 0$ e $ds/dP = 0$, ou seja, com qualquer destas duas diferenciações pode obter a razão crítica de

pressão na gorra:

$$r_c = \frac{p_g}{p_i} = \left(\frac{2}{\delta + 1} \right)^{\frac{\delta}{\delta - 1}}$$

a partir desta expressão e substituindo nas equações de v e S :

$$v_g = \sqrt{\delta P_g v_g}$$

$$S_g = m \sqrt{\frac{1}{\delta} \frac{v_g}{P_i} \frac{r_c^{-\frac{\delta+1}{\delta}}}{r_c}} = m \sqrt{\frac{v_g}{\delta P_g}}$$

Explicação da velocidade na gorra, coincidente com a do son e da sua superfície transversal dependente exclusivamente do caudal e cond. iniciais.

Se a expansão dos gases nas toberas originau roçamento e aumento da entropia, não se podem aplicar as ec. anteriores. Nestes casos definimos a EFICÁCIA OU RENDIMENTO ISOENTRÓPICO DA TOBERA, como a relação entre a variação da energia cinética real no jorro gasoso e a que teria se a expansão fosse isentrópica:

$$\eta_s = \frac{(v_2^2 - v_1^2)_{\text{real}}}{(v_2^2 - v_1^2)_{\text{isentr}}} = \frac{(H_1 - H_2)_{\text{real}}}{(H_1 - H_2)_{\text{isentr}}}$$

com $v_{1,20}$, a velocidade real:

$$v_{2,real} = \sqrt{2 \gamma_s (H_1 - H_2)_{ideal}} \quad \gamma_s > 0,95$$

4.4.3.6 FLUXO DE GÁS COM COMPORTAMENTO REAL

No caso de gases que se desparem apreciavelmente do comportamento ideal, como passa com todos os ordinários a pressões elevadas (superiores a 5 atm), teremos que aplicar alguma ec. de estado real ou a dos gases ideais com factor de compressibilidade:

$$p v = z RT$$

Deste xeito e considerando a mesma hipótese que pra temperatura: \bar{T} (ou termos si que pase), pro factor de compressibilidade medio \bar{z} teremos:

$$\frac{4}{2RT\bar{z}} (P_1^2 - P_2^2) = \frac{\bar{z}^2}{\bar{z}} \ln \frac{P_1}{P_2} + 2 \sqrt{g} \frac{L}{D}$$

Non obstante, pro caso do VAPOR DE AUGA (ben aboñado da idealidade) pra un amplo intervalo de condicións resultan aplicables as ec. deducidas pra evaluación das perdas

de presión en flujos de gases ideales.

a) Vapor de agua requecido: $p > p_s$ superior a de saturación a presión que le corresponde, aplicaselle as ec. de gases ideales un valor empírico da rte. R específico pro vapor de auga a temperatura e presión a que se atope.

b) Vapor de auga saturado: (tubería ben aillada) considérase ideal isoterma.

NOTA

O vapor que emprega na práctica é, en xeral, un vapor húmedo, cada kg de vapor contén realmente x kg de vapor e $(1-x)$ kg de liq. en suspensión; onde x recibe o nome de TÍTULO DE VAPOR e $(1-x)$ o de HUMIDADE ESTÉRICA

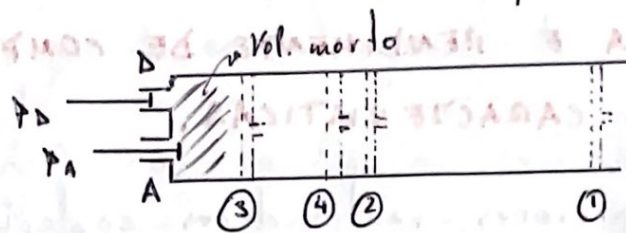
4.5

4.5. POTENCIA E RENDIMENTO DE COMPRESORES.**CURVAS CARACTERÍSTICAS.**

Os compresores, ventiladores, sopladores e as bombas de vaxo úsanse frecuentemente na industria para: a) transportar fluídos, b) proveer a presión apropiada a fin de levar a cabo reaccións, para procesos de separación e para instrumentos neumáticos, e c) transferir enerxía mecánica a un fluído por axitación, para transporte de partículas sólidas, etc. O deseño destes aparatos depende moito da transferencia de cantidade de movemento, incluíndo os efectos das forzas de fricción entre superficies sólidas en mov. e o fluído. No caso de operación óptima (reversible) sin fricción podemos obter resultados cuantitativos aplicando os balances de enerxía total e de enerxía mecánica.

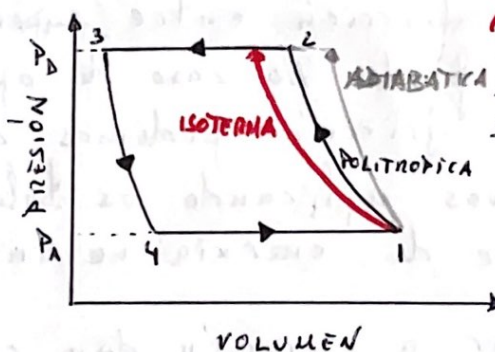
Para ilustrar a operación dun compresor é convente considerar o tipo de mov. alternativo, xa que as traxectorias do cirlo poden representarse convente un diagrama PV ou DIAGRAMA DO INDICADOR. Esquemáticamente, un compresor alternativo consta dun cilindro con dúas válvulas, a de aspiración ou admisión do gas a baixa presión, A, e a de expulsión ou descarga do gas comprimido, D, e dun émbolo que se despraza alternativamente

mediante unha biela acoplada a un motor.

COMPRESOR DO FIBOLO

a) Liña de aspiración ou admisión. - Coa válvula de entrada, aspiración ou admisión aberta e a de descarga pechada, introdúcese un gas a baixa presión o cilindro a medida que o pistón fai o seu desprazamento (liña 4→1)

"CICLO DUN COMPRESOR RECIPROCANTE DUNHA SOA ETAPA"

b) Liña de compresión. - Coas válvulas de entrada e de descarga pechadas, o pistón inverte o seu movemento e comprime o gas até a presión de descarga (liña 1→2)

c) Liña de descarga ou expulsión. - Coa válvula de descarga aberta e a de entrada pechada, descárgase o gas de alta presión (liña 2→3)

d) Liña de reexpansión. - A medida que o pistón reinicia a súa traxectoria, a presión

disminución até que se rouquira a válvula de entrada; neste punto, a válvula abre e o ciclo repitese, liña (3 → 4). As válvulas operan normalmente solas diferencias de presión entre as liñas de descarga e de entrada e o gas no interior do cilindro.

Defínese VOLUMEN DE EMBOLOADA, V_h , o' da carreira do êmbolo entre as posicións 3 e 1, isto é, a $(V_1 - V_3)$:

$$\epsilon = \frac{V_3}{V_1 - V_3} = \frac{V_3}{V_h}$$

valor oscila entre 6-10% pra compresores horizontais até presións de 10 atm, 8-15% pra tales compresores a presións maiores, e superiores ó 10% pra compresores verticales de dobre efecto.

4.5.1 POTENCIA E RENDIMENTO.

A) Si aplicamos o balance de enerxía mecánica o proceso total entre as liñas de admisión e de descarga e despreziamos os frocos na enerxía cinética e potencial, así como os de fricción:

$$W = \int_{P_A}^{P_D} v \cdot dP$$

Trabalho por unidade de masa

O trabalho é tamen a soma dos termos $\int p dV$ pros catro procesos 4-1, 1-2, 2-3, 3-4 da figura ou diagrama indicador. Esta soma é proporcional a área delimitada polas liñas que representan os catro procesos. Esta área representa o traballo por ciclo e pode calcularse como $\oint p dV$.

Entón teremos que segundo a compresión ad ec. que nos daran o traballo serán: *todus das gra gas ideal.

ISOTERMA

$$pV = nRT \Rightarrow pV = \frac{M}{M} RT \Rightarrow pV = \frac{RT}{M}$$

ou sexa:

$$V = \frac{RT}{M} \cdot \frac{1}{p}$$

co que:

$$W_{\text{ISOTERMO}} = \int_{p_A}^{p_B} \frac{RT}{M} \cdot \frac{1}{p} = \frac{RT}{M} \ln \frac{p_B}{p_A}$$

ADIABATICA

$$p_1 \cdot \sigma_1^{\gamma} = p_2 \cdot \sigma_2^{\gamma} = p \cdot \sigma^{\gamma} = cte$$

$$W_{\text{ADIA.}} = \int_{p_A}^{p_B} \sigma \cdot d p = p_A^{1/\gamma} \sigma_A \int_{p_A}^{p_B} p^{-1/\gamma} d p = \frac{\sigma}{\gamma - 1} p_A \sigma_A \left[\left(\frac{p_B}{p_A} \right)^{\gamma - 1/\gamma} - 1 \right]$$

POLITRÓPICA

Pra procesos que non son completamente adiabáticos soe empregarse un factor δ determinado empiricamente tal que:

$$p v^{\delta} = \text{cte}$$

co que:

$$W_{\text{POLIT}} = \frac{\delta}{\delta - 1} P_A V_A \left[\left(\frac{P_D}{P_A} \right)^{\frac{\delta - 1}{\delta}} - 1 \right]$$

$\delta \neq 0, 1, \infty$ ou ∞ pois teríamos transformacións isobara, isoterma, adiabática e isocora, respectivamente.

B) Si aplicamos o balance de enerxía total, por ende válido pra calquer compresor e tipo de fluido, o proceso total despreciando as variacións de enerxía cinética e potencial:

$$\Delta H + \frac{\Delta V^2}{2\alpha} + g \Delta z = Q + W$$

$$W = \Delta H - Q = (H_D - H_A) - Q$$

Calquer cc. (apartado A ou B) pode empregarse pra calcular o traballo reversible, pero unhas

ou outras podem ser mais convincentes para ~~validar~~ uma aplicação em particular, dependendo da disponibilidade de dados de entalpia ou da trajetória do processo de compressão. Como os compressores operam em condições mais perto das adiabáticas que das isotermas o processo reversível atópase mais próximo da entropia etc:

$$W = (H_D - H_A)_{\text{rte.}}$$

Se o gás não é ideal, pero pode modelizarse o seu comportamento com correlações generalizadas do factor de compressibilidade o trabalho pode evaluar-se a partir das prop. residuais que representam a dif. entre o valor duma propriedade termodinâmica no estado gasoso ideal e o seu valor em estado real, ambos dois a mesma pressão e T :

$$\Delta H^r = H^r - H \Rightarrow H = H^r - \Delta H^r$$

caso da entalpia e entropia:

$$H = H^r - \Delta H^r = H_0^r + \int_{T_0}^T C_p^r dT - \Delta H^r \quad \begin{matrix} \text{o estado de} \\ \text{ref. gas} \\ \text{ideal} \end{matrix}$$

$$S = S^r - \Delta S^r = S_0^r + \int_{T_0}^T \frac{C_p^r}{T} dT - R \ln \frac{P}{P_0} - \Delta S^r$$

** mais das correlações generalizadas de ΔH^r e ΔS^r

O procedimento é o seguinte: dos datos de c_p contra T^a e presión a' entrada do compresor podemos obter ΔS de compresión pra calquer T^a suposta da descarga,

$$\Delta S = S_D - S_A = \int_{T_A}^{T_D} \frac{c_p'}{T} dT - R \ln \frac{P_D}{P_A} - (\Delta S')_D + (\Delta S')_A$$

aplicamos a ec. anterior de S.

pra unha operación reversible e adiabática, $S_D - S_A$ debe ser cero. Con esta restrición podemos avaliar si a T^a suposta de descarga é correcta. Co valor de T_D podemos aplicar o balance enerxía total substituíndo os valores de H_D e H_A (non os temos tabulados) en función das prop. residuais:

$$W = H_D - H_A = \int_{T_A}^{T_D} c_p' dT - (\Delta H')_2 + (\Delta H')_1$$

c) Def. os traballos por unidade de masa indicado w e adiabático w_{ADIA} ; os seus respectivos produtos polo caudal máisico de gas a comprimir (m) representan as denominadas POTENCIA INDICADA (N_i) e a POTENCIA ISOENTROPICA

$$(N_s): \quad \underline{N_i = m w} \quad \text{,,} \quad \underline{N_s = m w_{ADIA}}$$

Si como no caso das bombas, representate por N_a a potencia de accionamento do compresor temos:

- Rendimento isoentrópico-indicado:

$$\eta_{si} = \frac{N_s}{N_i}$$

- Rendimento isoentrópico de accionamento ou senxelamente isoentrópico:

$$\eta_{sa} = \frac{N_s}{N_a}$$

- Rendimento mecánico ou orgánico:

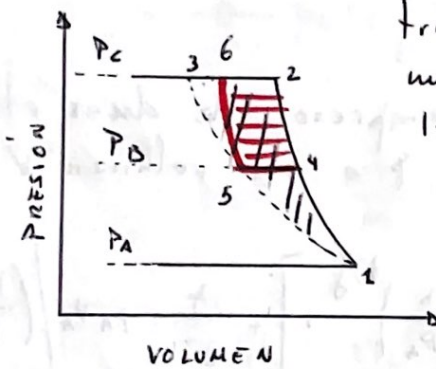
$$\eta_m = \frac{N_i}{N_a} = \frac{\eta_{sa}}{\eta_{si}}$$

A capacidade dos compresores pra suministrar un caudal determinado de gas comprimido a unha certa presión, constitúe unha caract. fundamental dos mesmos. Debido a que por diversas circunstancias a mas de gas expulsada en cada embolada (M_b) é sempre inferior á presunible tendo en conta o volumen da mesma (V_h) e a densidade do gas no punto de entrada (P_A), co que se def. un rendimento volumétrico:

$$\lambda = \frac{M_D}{V_h \cdot \rho_A}$$

4.5.2. COMPRESIÓN EN MULTIEtapas

Por diversas razóns, a relación da presión de descarga á de succión pra un compresor dunha soa etapa atopase limitada. Así, nun proceso

isotermo (1-3) requírese menos traballo que no adiabático (1-2) nun cant. equivalente ó área 1-2-3. Agora ben, a etapa de compresión aproxímase máis o proceso adiabático que o isotermo, pois é imposible transferir gran cant. de calor ó traveso das

paredes do cilindro no tempo no que se efectúa a carreira do pistón; nembargantes, podeu conseguirse as vantaxas da operación isotérmica dividindo o proceso en dúas etapas, isto é, limitando a presión de descarga do primeiro cilindro compresor a P_B , enfriando o gas á T_1 orixinal T_1 (traxectoria 4-5) mediante cambiadores de calor tubulares enfriados con auga ou refrixerante. Con frecuencia empregase tamén un enfriador terminal pra enfriar o gas de alta presión que sae da derradeira etapa.

Deste xeito non segundo cilindro se completa finalmente a compresión a P_c . Nun sist. de dúas etapas conquirese unha redución no traballo igual o área 2-4-5-6.

Unha maior disminución nos requisitos de traballo obtense ó aumentar o número de etapas a tres ou máis, pero como a máxima redución atopase limitada ó área 1-2-3 compre atinxir un pto. de compromiso entre o descenso nos custos de potencia co aumento dos costes do equipo.

O traballo neste compresor de dúas etapas, definiundo como presión P e un volumen V entre etapas:

$$W = \frac{\delta}{\delta-1} P_A \vartheta_A \left[\left(\frac{P}{P_A} \right)^{\frac{\delta-1}{\delta}} - 1 \right] + \frac{\delta}{\delta-1} P_A \vartheta_A \left[\left(\frac{P_D}{P} \right)^{\frac{\delta-1}{\delta}} - 1 \right]$$

para n compresores:

$$W_{TOTAL} = \frac{\delta}{\delta-1} P_A \vartheta_A \left[\left(\frac{P_{D1}}{P_A} \right)^{\frac{\delta-1}{\delta}} + \left(\frac{P_{D2}}{P_{D1}} \right)^{\frac{\delta-1}{\delta}} + \dots + \left(\frac{P_{Dn}}{P_{D_{n-1}}} \right)^{\frac{\delta-1}{\delta}} - n \right]$$

δ : adiabática

δ : politrópica

n : número de compresores.

- DEMOSTRACIÓN que en operación de un compresor de dos etapas o requerimiento de trabajo total es un mínimo cuando el trabajo en todas las etapas es el mismo, suponiendo que el gas se enfría a T_1 inicial logo de cada etapa:

$$W = \frac{\delta}{\delta-1} P_A V_A \left[\left(\frac{P_{D1}}{P_A} \right)^{\frac{\delta-1}{\delta}} - 1 \right] + \frac{\delta}{\delta-1} P_A V_A \left[\left(\frac{P_{D2}}{P_{D1}} \right)^{\frac{\delta-1}{\delta}} - 1 \right]$$

$$= \frac{\delta}{\delta-1} P_A V_A \left[\left(\frac{P_{D1}}{P_A} \right)^{\frac{\delta-1}{\delta}} + \left(\frac{P_{D2}}{P_{D1}} \right)^{\frac{\delta-1}{\delta}} - 2 \right]$$

- GAS IDEAL

$$P_A V_A = \frac{RT_A}{M}$$

- lo que:

$$W = \frac{\delta}{\delta-1} \frac{RT_A}{M} \left[\left(\frac{P_{D1}}{P_A} \right)^{\frac{\delta-1}{\delta}} + \left(\frac{P_{D2}}{P_{D1}} \right)^{\frac{\delta-1}{\delta}} - 2 \right]$$

- condición trabajo mínimo implica que

$$\frac{\partial W_{TOTAL}}{\partial P_{D1}} = 0$$

$$\frac{\partial W_{TOTAL}}{\partial P_{D1}} = \frac{\delta}{\delta-1} \frac{RT_A}{M} \left[\frac{1}{P_A^{\frac{\delta-1}{\delta}}} \cdot \frac{\delta-1}{\delta} P_{D1}^{-\frac{1}{\delta}} + P_{D2}^{\frac{\delta-1}{\delta}} \left(-\frac{\delta-1}{\delta} \right) P_{D1}^{-\frac{1-2/\delta}{\delta}} \right] = 0$$

$$P_{D1}^{-\frac{1}{\delta}} \left[P_A^{-\frac{1}{\delta}} - P_{D2}^{\frac{\delta-1}{\delta}} P_{D1}^{-\frac{1-2/\delta}{\delta}} \right] = 0$$

$$P_A^{-\gamma/\gamma} = P_{D1}^{-\gamma/\gamma} \cdot P_{D2}^{-\gamma/\gamma}$$

$$P_{D1}^{2(\gamma-1)/\gamma} = P_A^{-\gamma/\gamma} \cdot P_{D2}^{-\gamma/\gamma} = (P_A \cdot P_{D2})^{-\gamma/\gamma}$$

$$P_{D1}^{2(\gamma-1)/\gamma} = (P_A \cdot P_{D2})^{-\gamma/\gamma}$$

$$P_{D1}^2 = (P_A \cdot P_{D2}) \Leftrightarrow \frac{P_{D1}}{P_A} = \frac{P_{D2}}{P_{D1}}$$

Posto que a relación de presións en ambas dúas etapas é a mesma, ou sexa, o traballo por etapa é o mesmo.

Esta demos. pode extenderse pra un compresor de n etapas:

$$\frac{\partial W_{TOTAL}}{\partial P_{D1}} = 0 ; \quad \frac{\partial W_{TOTAL}}{\partial P_{D2}} = 0 ; \quad \dots \quad \frac{\partial W_{TOTAL}}{\partial P_{Dn}} = 0$$

$$\frac{P_{D1}}{P_A} = \frac{P_{D2}}{P_{D1}} ; \quad \frac{P_{D2}}{P_{D1}} = \frac{P_{D3}}{P_{D2}} ; \quad \dots \quad \frac{P_{Dn-1}}{P_{Dn-2}} = \frac{P_{Dn}}{P_{Dn-1}}$$

ou sexa:

$$\frac{P_{D1}}{P_A} = \frac{P_{D2}}{P_{D1}} = \frac{P_{D3}}{P_{D2}} = \dots = \frac{P_{Dn}}{P_{Dn-1}} = r$$

"No caso teórico analizado, pra que o traballo global de compresión sexa mínimo, as relacións de compresión en todos os cilindros deben ser iguais"

Esta igualdad múltiple deduce:

$$\frac{P_{D1}}{P_A} = \frac{P_{D2}}{P_{D1}} \cdot \frac{P_{D3}}{P_{D2}} \cdots \frac{P_{Dn}}{P_{Dn-1}} = r^n$$

$$\frac{P_{Dn}}{P_A} = r^n = r^n$$

La relación de presiones en cada etapa

relación de presiones total entre a descarga e a admisión

$$r = r_{\downarrow}^{1/n} = \sqrt[n]{\frac{P_{Dn}}{P_A}}$$

- SI TENEMOS EN CONTA LAS PERDAS DE PRESION E OS EFECTOS DE QUENCIMIENTO.

Si ainda considerando unlos os volúmenes mortos dos cilindros, tivéranse en conta as perdas por presión en válvulas e refrixerantes (introducimos factor ξ tal que $P_{A02} = \xi P_{A1}$, sendo $\xi < 1$), así como que a refrixeración nestos últimos non é tan extremada pra conseguir a temperatura inicial T_A (introducimos o factor θ tal que $T_{A2} = \theta T_{A1}$, sendo $\theta > 1$) o traballo teórico politrópico sería:

$$W_{TOTAL} = \frac{\xi}{\delta - 1} \frac{RT_A}{M} \left\{ \left[\left(\frac{P_{D1}}{P_A} \right)^{\frac{\delta-1}{\delta}} - 1 \right] + \theta \left[\frac{1}{\xi^{\frac{\delta-1}{\delta}}} \left(\frac{P_{D2}}{P_{D1}} \right)^{\frac{\delta-1}{\delta}} - 1 \right] + \dots \right. \\ \left. + \theta^{i-1} \cdot \left[\frac{1}{\xi^{\frac{\delta-1}{\delta}}} \left(\frac{P_{Dn}}{P_{Dn-1}} \right)^{\frac{\delta-1}{\delta}} - 1 \right] \right\}$$

O trabalho mínimo atinge-se cada a rela-
 ção de precisão de cada etapa cumplan:

$$r_1 = \theta^{\frac{s}{s-1}} \cdot r_2 ; \quad r_2 = \theta^{\frac{s}{s-1}} \cdot r_3 ; \quad \dots ; \quad r_{n-1} = \theta^{\frac{s}{s-1}} \cdot r_n$$

ou seja:

$$r_1 = r_2^{\frac{1}{n}} \cdot \theta^{\frac{s}{s-1} \cdot \frac{n-1}{2}}$$

$$\vdots$$

$$r_n = r_n^{\frac{1}{n}} \cdot \theta^{\frac{s}{s-1}}$$

6. CASOS PRÁCTICOS

6.1 Caso A. Cálculo do caudal volumétrico

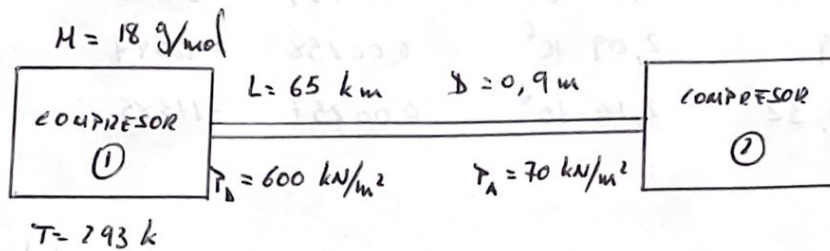
8. Bombease un gas cunha tubería de 0,9 m de diámetro interior que une dúas estacións compresoras situadas a 65 km de distancia. A presión de descarga da primeira estación non debe exceder de 600 kN/m^2 e na segunda a presión de admisión deberá ser alómenos de 70 kN/m^2 . Calcular o máximo de caudal volumétrico permitido, expresado en $\text{m}^3/\text{día}$ a 293 K e $101,325 \text{ kN/m}^2$, si o gas mantense na tubería a 293 K .

Datos: Supor que por ser moi grande o diámetro da conducción, a rugosidade relativa do gaseoducto é aproximadamente cero.

Viscosidade do gas a 293 K : $2,54 \cdot 10^{-5} \text{ kg/m s}$.

PESO MOLECULAR MEDIO DO GAS: 18

SOLUCIÓN

Considero comportamento ideal e isoterma:

$$\frac{M}{2RT} (P_1^2 - P_2^2) = \frac{G^2}{2} \ln \frac{P_1}{P_2} + 2 \int G^2 \cdot \frac{L}{D}$$

sendo:

$$\frac{M}{2RT} (P_1^2 - P_2^2) = \frac{18 \frac{\text{g}}{\text{mol}} \cdot \frac{1 \text{ kg}}{10^3 \text{ g}}}{2 \cdot 8,314 \cdot 293} \cdot (600000^2 - 70000^2) = 1,31 \cdot 10^6$$

$$\frac{G^2}{2} \ln \frac{P_1}{P_2} = G^2 \cdot \ln \frac{600}{70} = 2,15 \cdot G^2$$

$$2 \int G^2 \cdot \frac{L}{D} = 2 \int G^2 \cdot \frac{65 \cdot 10^3}{0,9} = 1,44 \cdot 10^5 \cdot \int G^2$$

$$\int \text{función do } \frac{\epsilon}{D}, \quad Re = \frac{GD}{\mu}$$

a ecuación a resolver será:

$$G^2 (1,44 \cdot 10^5 \bar{J} + 2,15) - 1,31 \cdot 10^6 = 0$$

$G (\text{kg/m}^2 \cdot \text{s})$	$Re = \frac{G D}{\mu} = 3,54 \cdot 10^4 \bar{J}$	$f(G)$
100	$3,54 \cdot 10^6$	0,00237 >> 0
50	$17,70 \cdot 10^5$	0,00265 -350625
60	$2,12 \cdot 10^6$	0,00257 +30028
59	$2,09 \cdot 10^6$	0,00258 -9254,7
59,32	$2,10 \cdot 10^6$	0,00257 -173,85

$$* \bar{J} \Rightarrow \frac{1}{\sqrt{f}} = -4,0 \log \left(-\frac{5,0452}{Re} \log \left[\frac{5,8506}{Re^{0,8981}} \right] \right)$$

entón:

$$m = G \cdot S = \frac{\pi \cdot G^2 D^2}{4} = 37,72 \text{ kg/s}$$

aplicando a lei dos gases ideais:

$$pV = nRT \Rightarrow pV = \frac{m}{M} RT$$

$$Q = \frac{m}{M} \frac{RT}{p} = \frac{37,72 \text{ kg/s}}{18,0 \frac{\text{g}}{\text{mol}} \cdot \frac{1 \text{ kg}}{10^3 \text{ g}}} \cdot \frac{8,314 \cdot 293}{1,01 \cdot 10^5} = 50,54 \text{ m}^3/\text{s}$$

$$Q = 4,37 \cdot 10^6 \text{ m}^3/\text{día}$$

6.2 Caso B. Cálculo do caudal máxico

9. Unha corrente de monóxido de carbono circula a 273 K ó longo dunha conducción de aceiro de 500 m de lonxitude e 0,01 de diámetro interno, sendo as presións absolutas nos extremos da conducción 5000 kN/m² e 4000 kN/m², respectivamente. Calcular o caudal máxico de circulación.

Datos: Rugosidade do aceiro: $\epsilon = 4,572 \cdot 10^{-5}$ m.

Relación entre a presión, o volumen específico e a viscosidade do monóxido de carbono a 273 K: .

p (kN/m ²)	g (m ³ /kg)	μ (kg/m s)
158,4	0,5	1,659 10^{-5}
381,5	0,2	1,661 10^{-5}
1543,7	0,05	1,677 10^{-5}
4053,0	0,02	1,713 10^{-5}
8150,0	0,01	1,799 10^{-5}
16373,7	0,005	2,063 10^{-5}

SOLUCIÓN

Todo considerar a ec. de Bernoulli previa a suposición de gas ideal:

$$\int_{p_2}^{p_1} \frac{dp}{\rho} = \frac{G^2}{\alpha} \ln \frac{\rho_2}{\rho_1} + 2 \int G^2 \frac{L}{D}$$

Tenho dúas alternativas pra resolución desta ecuación: A) Introducir unha ec. de estado real, un coef. do virial; ou B) resolver a integral por métodos numéricos si dispoño de datos.

Este derradeiro caso é o que se me presenta, tendo que resolvela por trapezios previamente deducida a función que axusta os datos de p a $1/\rho$.

P (N/m ²)	$1/\sigma$ (kg/m ²)
$158,4 \cdot 10^3$	2,0
$381,5 \cdot 10^3$	5,0
$1543,7 \cdot 10^3$	20,0
$4053,0 \cdot 10^3$	50,0
$8150,0 \cdot 10^3$	100,0
$16373,7 \cdot 10^3$	200,0

función de ajuste:

$$y = a + b x^2 + c x^3 + d \frac{x}{\ln x}$$

$$\int_{P_2}^{P_1} \frac{dP}{\sigma} = 5,455 \cdot 10^7 \left(\frac{\text{kg}}{\text{s m}^2} \right)^2$$

TRAPECIOS.

$$\frac{G^2}{2} \ln \frac{\sigma_2}{\sigma_1} = G^2 \ln \frac{61,58}{49,52} = 0,218 \cdot G^2$$

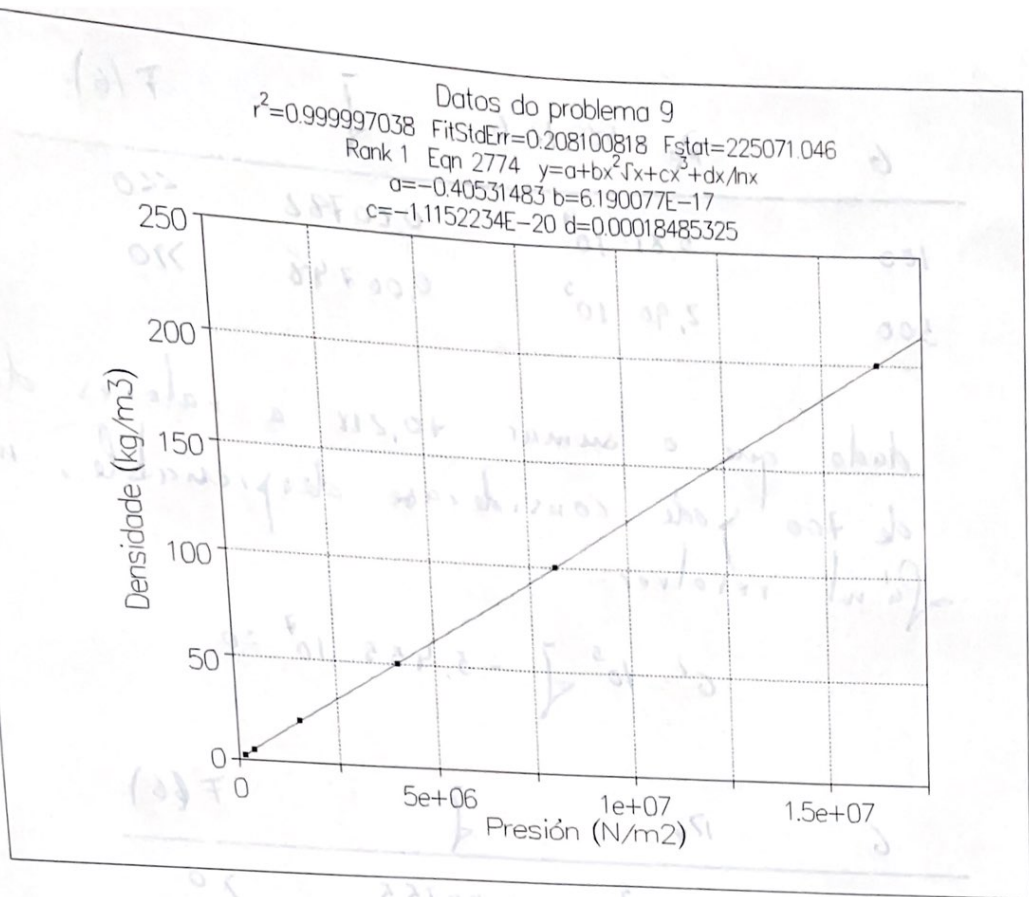
$$2 \int G^2 \frac{L}{D} = G^2 \left(2 \int \frac{500}{0,01} \right) = 10^5 \int G^2$$

entón a función a resolver:

$$G^2 (10^5 \int + 0,218) - 5,455 \cdot 10^7 = 0$$

on de:

$$\int \rightarrow \begin{cases} \bar{r}_0 = \frac{GD}{\bar{\mu}} = \frac{0,01 \cdot G}{1,772 \cdot 10^5} \cdot G = 580,72 \cdot G \\ \frac{G}{D} = \frac{4,577 \cdot 10^{-5}}{0,01} = 4,577 \cdot 10^{-3} \end{cases} \rightarrow \bar{\mu} = \frac{1,711 \cdot 10^{-5} + 1,733 \cdot 10^{-5}}{2} = 1,722 \cdot 10^{-5}$$

Datos do problema 9
 6 Active X-Y Points
 X: Pressão (N/m²)
 Y: Densidade (kg/m³)
 File Source: SINDO.PRN

Mar 23, 1998 9:44 AM

Mean: 5110050
 Mean: 62.833333333

SD: 6274158.7034
 SD: 76.47330689

Rank 1 Eqn 2774 $y=a+bx^2+cx^3+dx/\ln x$

r2	Coef Det	DF Adj	r2	Fit Std Err	F-value
0.999997038		0.9999851899		0.2081008182	225071.04573

Parm	Value	Std Error	t-value	99% Confidence Limits	
a	-0.40531483	0.167107396	-2.42547509	-2.0667929	1.256163242
b	6.19008e-17	1.2947e-17	4.78108406	-6.6826e-17	1.90627e-16
c	-1.1152e-20	2.82365e-21	-3.94957563	-3.9227e-20	1.69222e-20
d	0.000184853	1.90226e-06	97.17566482	0.00016594	0.000203767

G	$Re = 580,72 \cdot G$	f	$F(G)$
100	$5,81 \cdot 10^4$	0,00782	$\ll 0$
500	$2,90 \cdot 10^5$	0,00748	$\gg 0$

dado que o sumo $+0,218$ a valores do orde de 700 pode considerase despreziable, máis fácil resolver:

$$G^2 \cdot 10^5 f - 5,455 \cdot 10^7 = 0.$$

G	Re	f	$F(G)$
275	$1,60 \cdot 10^5$	0,00755	> 0
260	$1,51 \cdot 10^5$	0,00756	< 0
265	$1,54 \cdot 10^5$	0,00756	

$$G^2 = \frac{5,455 \cdot 10^7}{10^5 f} \Rightarrow G = 268,62 \text{ kg/m}^2 \cdot \text{s}$$

co que o caudal máisico será:

$$G = \frac{m}{A} \Rightarrow m = G \cdot A = \frac{\pi}{4} (10^{-2})^2 \cdot 268,62 = 0,0211 \text{ kg/s}$$

6.3. Caso C. Cálculo do caudal máxico e dependencia coa presión

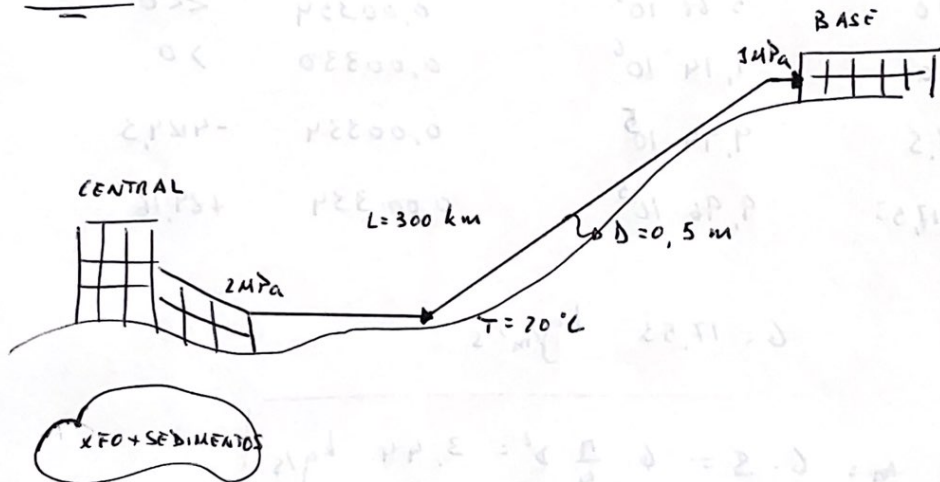
12. Logo de moito soñar escóménzase a discernir con claridade a posibilidade de bases permanentes na lúa con obxecto de aproveitar os seus recursos minerais, así como plataforma pra novas conquistas. Como xa sabedes este feito debese a descubrimento que recentemente fixo a Sonda Prospector, ó atopar auga en cantidades significativas, en forma de xeo, nos polos da lúa. Salvando os escollos tecnolóxicos que suporá o separala dos sedimentos e poder aproveitala directamente (estariamos a aforrar os tres millóns de pesetas que supón por hoxe en día un litro de auga na lúa), nos atóparamos ante unha fonte de combustible inmellorable. Así pequenos xeneradores poderían suministrar a electricidade necesaria para descompor o auga no seus elementos: O_2 e H_2 ; sendo este hidróxeno o noso produto enerxético que o bombealo mediante tuberías subterráneas (moito máis factible tecnoloxicamente que ó implantar liñas eléctricas) empregariase como combustible de motores, calefacción doméstica e para producir pequenas cantidades de electricidade. Cando chegue ese día, un gasoducto principal de (0,5 m de diámetro interno) chegará dende o polo até a base lunar a 300 km de distancia. A presión de H_2 á entrada da liña será de 2 MPa; na base lunar será 1 MPa. A temperatura na liña pode estimarse en $20^\circ C$.

- Atopar o caudal de hidróxeno nestas condicións en kg/s e en m^3 estándar/s (a 1 atm e $0^\circ C$).
- Si o consumo de gas na base aumenta suficientemente, de modo que a presión descende de 1 a 0,5 MPa, ¿cál sería o caudal de gas?
- Si dobramos a 4 MPa a presión de hidróxeno na súa orixe, mentras mantemos a presión na base en 1 MPa, ¿qué caudal pode obterse?

$$\mu = 7,8 \cdot 10^{-6} \text{ kg/m}\cdot\text{s} ; \quad \epsilon = 4,577 \cdot 10^{-5}$$

SOLUCIÓN

(a)

Considero comportamento ideal e isoterma, polo que a ec. pra fluxo compresible sería:

$$\frac{4}{2RT} (P_1^2 - P_2^2) = \frac{G^2}{2} \ln \frac{P_1}{P_2} + 2 \int f G^2 \frac{L}{D}$$

sendo:

$$\frac{M}{2RT} (P_1^2 - P_2^2) = \frac{2 \cdot 10^{-3} \text{ kg/mol}}{2 \cdot 8,314 \cdot 293} [(2 \cdot 10^6)^2 - (10^6)^2] = 1,232 \cdot 10^6$$

$$G^2 \cdot \ln \frac{P_1}{P_2} = 0,69 \cdot G^2$$

$$2 \int G^2 \frac{L}{D} = 1,70 \cdot 10^6 \cdot \int G^2$$

ou seja:

$$G^2 [1,70 \cdot 10^6 \int + 0,69] - 1,232 \cdot 10^6 = 0$$

$$\epsilon_b = \frac{4,522 \cdot 10^{-5}}{0,5} = 9,14 \cdot 10^{-5}$$

acero comercial

G	Re = $\frac{G \cdot D}{\mu} = 5,68 \cdot 10^4 \cdot G$	f	F(G)
10	$5,68 \cdot 10^5$	0,00354	$\ll 0$
20	$1,14 \cdot 10^6$	0,00330	> 0
17,5	$9,94 \cdot 10^5$	0,00334	-4124,5
17,53	$9,96 \cdot 10^5$	0,00334	+89,16

$$G = 17,53 \text{ kg/m}^2 \cdot \text{s}$$

$$m = G \cdot S = G \cdot \frac{\pi}{4} D^2 = 3,44 \text{ kg/s}$$

$$PV = nRT \Rightarrow V = \frac{m}{M} \frac{RT}{P} = \frac{3,44}{2 \cdot 10^{-3}} \frac{8,314 \cdot 293}{1,01 \cdot 10^5}$$

$$V = 39,58 \text{ m}^3/\text{s}$$

$$(b) \quad G^2 [1,10 \cdot 10^6 \bar{J} + 1,39] - 1,539 \cdot 10^6 = 0$$

Tomando $\bar{J} = \frac{0,00334 + 0,00330}{2} = 0,00332$, polo que xa podo calcular directamente G :

$$G = 19,65 \text{ kg/m}^2 \cdot \text{s} \Rightarrow \underline{m = 3,87 \text{ kg/s}}$$

$$(c) \quad G^2 [1,10 \cdot 10^6 \bar{J} + 1,39] - 6,158 \cdot 10^6 = 0$$

G	$Re = \frac{G \Delta}{\mu} = 5,68 \cdot 10^4 G$	\bar{J}	$F(G)$
45	$2,56 \cdot 10^6$	0,00313	$\gg 0$
30	$1,70 \cdot 10^6$	0,00320	< 0

~~30,75~~
 Considero un $\bar{J} = 0,003165$, polo que o valor de G :

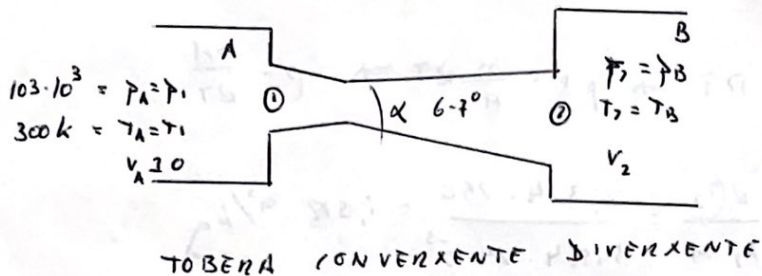
$$G = 40,26 \text{ kg/m}^2 \cdot \text{s} \Rightarrow \underline{m = 7,96 \text{ kg/s}}$$

6.4. Caso D. Tobera converxente-diverxente (I)

1 Por unha tobera converxente circula aire ($\gamma=1,4$) cun caudal de 15 kg/s. Si o estado do aire á entrada é $v_1 \approx 0$, $T_1=300$ K e $p_1=103$ kN/m², supoñendo que o proceso podese considerar isoentrópico e que na sección de saída conquirese a velocidade máxima, calcular:

- Velocidade, presión e temperatura do aire á saída.
- A sección de saída da tobera.

SOLUCIÓN

(*) Para unha tobera cun fluxo isoentrópico, ou sexa, comportamento ideal máis que o fluxo cumpre a ec. das adiabáticas, temos que a velocidade de saída coincide coa a velocidade da gorxa (velocidade máxima):

$$v_2 = v_g = \sqrt{\gamma p_2 \varrho_2}$$

onde:

$$\gamma = 1,4$$

p_2 , descoñécese, pero podo calculala a partir da expresión da razón crítica de presión na gorxa:

$$r_c = \frac{p_g}{p_1} = \frac{p_2}{p_1} \Rightarrow p_2 = p_1 \cdot r_c$$

$$r_c = \left(\frac{2}{\gamma + 1} \right)^{\frac{\gamma}{\gamma - 1}} = 0,578$$

$$p_2 = r_c \cdot p_1 = 54384 \text{ N/m}^2$$

o volume específico ν_2 , pode calcular pela lei dos gases ideais:

$$pV = nRT \Rightarrow pV = \frac{m}{M}RT \Rightarrow \rho = \frac{pM}{RT}$$

$$\nu_2 = \frac{R(T_2)}{p_2 \cdot M} = \frac{8,314 \cdot 250}{54384 \cdot 29 \cdot 10^{-3}} = 1,318 \text{ m}^3/\text{kg}$$

Ec. das adiabáticas:

$$p_1 \nu_1^\gamma = p_2 \nu_2^\gamma \text{ ou } \left(\frac{p_2}{p_1} \right)^{\frac{\gamma - 1}{\gamma}} = \frac{T_2}{T_1}$$

ou que:

$$T_2 = T_1 \cdot r_c^{\frac{\gamma - 1}{\gamma}} = 250 \text{ K}$$

pois tanto

$$v_2 = \sqrt{\gamma p_2 \nu_2} = 316,8 \text{ m/s.}$$

Ⓐ A ec. de continuidade

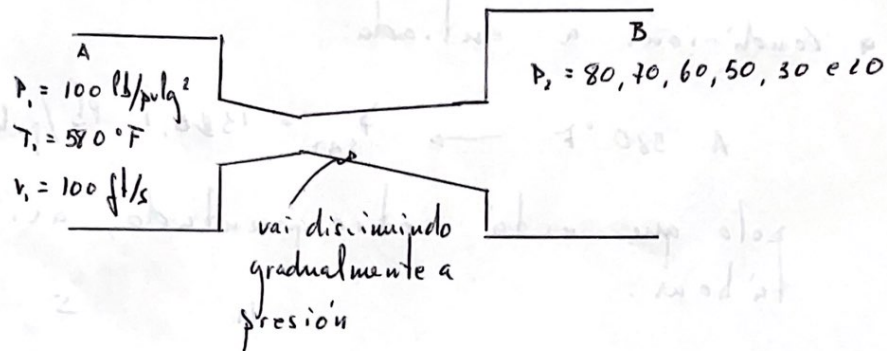
$$\rho_1 v_1 A_1 = v_2 A_2 \rho_2 = m = 15 \text{ kg/s}$$

$$A_2 = \frac{15}{v_2 \rho_2} = \frac{15 \cdot \nu_2}{v_2} = 6,24 \cdot 10^{-2} \text{ m}^2$$

6.5. Caso E. Tobera converxente-diverxente (II)

3 Diseñar unha tobera de alta velocidade pra traballar con vapor a 100 lb/pulg^2 abs e 580°F . A entrada da tobera, a velocidade será de 100 pé/s . Calcular os valores da relación A/A_1 (A_1 é o area da sección transversal da tobera á entrada) pras seccións onde a presión é de $80, 70, 60, 50, 30$ e 20 lb/pulg^2 abs. Considerar que a tobera opera adiabaticamente e sin fricción. Calcular asimesmo, si o vapor se comportase como un gas ideal, a relación de presións críticas e a velocidade na gorganeira, así como a presión de descarga si se require un número de Mach de $2,0$ na saída.

SOLUCIÓN

9

A ec. de continuidade sinala:

$$\rho_1 \cdot v_1 \cdot S_1 = \rho_2 \cdot v_2 \cdot S_2$$

$$\frac{v_1 \cdot S_1}{\rho_1} = \frac{v_2 \cdot S_2}{\rho_2} \Leftrightarrow \frac{S_2}{S_1} = \frac{v_1}{v_2} \cdot \frac{\rho_2}{\rho_1}$$

onde:

v_1 : dato do problema

ρ_1 : a partir das táboas de vapor xa que teño as condicións a entrada

ρ_2 : ben a partir das táboas de vapor ou dun gráfica P-H pois adiabático + sin fricción \rightarrow isoentrópico

v_2 : velocidade a saída da tobera

$$v_2^2 - v_1^2 = 2 \cdot (H_2 - H_1) \text{ isocentr.}$$

$$v_2 = \sqrt{v_1^2 + 2(H_2 - H_1)}$$

H_2 : també se determina a partir de les taules de vapor.

• condicions a entrada:

$$A \ 580^\circ\text{F} \rightarrow \rho_{\text{SAT}} = 1326,1 \text{ lb/pulg}^2\text{ abs}$$

pero que està sobrequeutad, así de les taules:

		h	s	v
100 lb/pulg ² abs	500°F	1278,6	1,7070	5,589
	600°F	1327,9	1,7568	6,217

$$h_1 = h_{580^\circ\text{F}} = 1318,04 \text{ BTU/lb}_m = 3065,8 \text{ kJ/kg}$$

$$s_1 = s_{580^\circ\text{F}} = 1,747 \text{ BTU/lb}_m \cdot \text{R}$$

$$v_1 = v_{580^\circ\text{F}} = 6,0914 \text{ pie}^3/\text{lb}_m = 0,381 \text{ m}^3/\text{kg}$$

• condicions pra 80 lb/pulg² abs

$$P_2 = 80 \text{ lb/pulg}^2\text{ abs}$$

$$s_2 = 1,747 \text{ BTU/lb}_m \cdot \text{R}$$

Si miramos las tablas de vapor saturado a 80 lb/pulg² non é coincidente a sua entropía con s_2 , pero que temos duas posibles situaciones:

NOTA:

$$1 \text{ BTU/lb}_m = 2,326 \text{ kJ/kg}$$

$$1 \text{ pie}^3/\text{s} = 0,305 \text{ m}^3/\text{s}$$

$$1 \text{ pie}^3/\text{lb}_m = 6,25 \cdot 10^{-2} \text{ m}^3/\text{kg}$$

① $S_{SAT.} > S_2$, lo que estaremos en la región de
 duas fases e faremos que calcular a
 proporción de vapor na mistura:

$$S_2 = S_{Liq. SAT.} (1-x) + S_{VAP. SAT.} x \quad \text{calculando } x.$$

calculando

$$H = H_{Liq.} (1-x) + H_{VAP.} x$$

② $S_{SAT.} < S_2$, caso deste problema, lo que teño
 un vapor sobrequentado, observando nas
 táboas:

$$v_0. lb/pulg^3 \quad \text{e} \quad S = 1,747 \frac{BTU}{lb_m \cdot R} \quad \Rightarrow \quad T = 517^\circ F$$

ou sexa:

$$H = 1293,3 \frac{BTU}{lb_m} = 3008,2 \frac{kJ}{kg}$$

$$v = 7,225 \frac{yic^3}{lb} = 0,452 \cdot m^3/kg$$

por conseguinte:

$$v_2 = \sqrt{v_1^2 + 2(H_1 - H_2)} = \sqrt{30,5^2 + 2 \cdot (3065,8 - 3008,2) \cdot 10^3}$$

$$v_2 = 340,8 \text{ m/s.}$$

$$\frac{S_2}{S_1} = \frac{v_1}{v_2} \cdot \frac{\theta_2}{\theta_1} = \frac{30,5}{0,381} \cdot \frac{0,452}{340,8} = 0,106$$

procedendo igualmente:

Proporcion (lb/pulg ³ abi)	Volumen específico (m ³ /kg)	v (ft/c)	s ₂ /s ₁
100	0,381	0,305	1,0
80	0,432	340,8	0,106
70	0,501	427,0	0,094
60	0,573	506,3	0,091
50	0,650	582,6	0,089
40	0,769	661,9	0,093
30	0,956	747,3	0,103
20	1,300	841,8	0,124

A presión na gorxa será arredor de 50 lb/pulg² pois a relación de áreas volvé a aumentar, isto é, escónta a zona diverxente.

(b) A relación de presións crítica na gorxa:

$$\varepsilon = \frac{P_2}{P_1} = \left(\frac{2}{\gamma + 1} \right)^{\frac{\gamma}{\gamma - 1}} = 0,546.$$

$$\gamma = 1,3 \text{ pro vapor}$$

sendo a velocidade na gorxa:

$$v_g = \sqrt{\frac{2 \cdot P_1 \cdot \left[1 - \left(\frac{P_2}{P_1} \right)^{\frac{\gamma}{\gamma - 1}} \right]}{\gamma}}$$

$$v_g = 544,7 \text{ m/s.}$$

Nesta tobera a velocidade do som do gás nestas condições de T e P , dada as caract. das toberas convergentes-divergentes:

$$Ma = 1 = \frac{v_g}{c} \Rightarrow c = v_g = 544,7 \text{ m/s}$$

Si agora o $Ma = 2 \Rightarrow v_2 = Ma \cdot c$

$$v_2 = Ma \cdot v_g = 1089,4 \text{ m/s}$$

↑
velocidade de descarga

$$v_2 = \sqrt{2 \frac{\gamma}{\gamma-1} \gamma \cdot p_1 \cdot v_1 \left[1 - \left(\frac{p_2}{p_1} \right)^{\frac{\gamma-1}{\gamma}} \right]}$$

$$v_2^2 = 2 \frac{\gamma}{\gamma-1} p_1 \cdot v_1 \left[1 - \left(\frac{p_2}{p_1} \right)^{\frac{\gamma-1}{\gamma}} \right]$$

$$\left[1 - \left(\frac{p_2}{p_1} \right)^{\frac{\gamma-1}{\gamma}} \right] = \frac{v_2^2}{2} \cdot \frac{\gamma-1}{\gamma} \cdot \frac{1}{p_1 \cdot v_1}$$

$$\left(\frac{p_2}{p_1} \right)^{\frac{\gamma-1}{\gamma}} = 1 - \left[\frac{v_2^2}{2} \cdot \frac{\gamma-1}{\gamma} \cdot \frac{1}{p_1 \cdot v_1} \right]$$

$$\frac{p_2}{p_1} = \left\{ 1 - \frac{v_2^2}{2} \cdot \frac{\gamma-1}{\gamma} \cdot \frac{1}{p_1 \cdot v_1} \right\}^{\frac{\gamma}{\gamma-1}}$$

$$\boxed{P_2 = P_1 \cdot \left\{ 1 - \frac{v_2^2}{2} \cdot \frac{\gamma-1}{\gamma} \cdot \frac{1}{P_1 \cdot v_1} \right\}^{\frac{\gamma}{\gamma-1}} = 2,832 \cdot 10^4 \frac{N}{m^2}}$$

6.6. Caso F. Potencia dun compresor

CALCULO DA POTENCIA DE COMPRESORES

1. Calcular a potencia necesaria para comprimir 850 kg/h de CO₂ a 20 °C, dende 10² kN/m² até 2·10³ kN/m², empregando un compresor alternativo de dúas etapas.

Datos: As compresións de per se son politrópicas cun valor do expoñente de $n = 1,3$.
No refrixerante intermedio a presión descende un 8% e o gas enfriase até 35 °C.

SOLUCIÓN

O traballo mínimo a facer polo compresor calculase pola seguinte ecuación:

$$W = \frac{S}{J-1} \frac{RT_A}{M} \left\{ \left[\left(\frac{P_{D1}}{P_A} \right)^{\frac{J-1}{J}} - 1 \right] + \theta \left[\frac{1}{\epsilon^{\frac{J-1}{J}}} \left(\frac{P_{D2}}{P_{D1}} \right)^{\frac{J-1}{J}} - 1 \right] \right\}$$

admisión
descarga logo da 1ª etapa
 $P_{D2} = P_D$

En condicións reais a presión e temperatura de descarga dunha etapa non son necesariamente así de admisión das seguintes de ahí que se def. dos factores que corrixen este feito:

$$P_{A2} = \epsilon \cdot P_{D1}$$

admisión na segunda etapa
2ª descarga da primeira.

$$T_{A2} = \theta \cdot T_{A1}$$

$$\text{assí: } \theta = \frac{T_{A2}}{T_{A1}} = \frac{(1773+35)}{(1773+70)} = 1,051$$

$$\zeta = \frac{P_{A2}}{P_{D1}} = \frac{P_{D1} \cdot 0,08 P_{D1}}{P_{D1}} = 0,92$$

os datos sinalan que no enfriador perdemos 8 da presión de descarga P_{D1} .

Entón que calcular agora P_{D1} , deste xeito poderei calcular directamente o traballo.

Para iso prantexo a ecuación da relación de presión:

$$r_1 = \theta^{\frac{\gamma}{\gamma-1}} \cdot r_2 \cdot \frac{P_{D2}}{P_{A2}}$$

$$\text{logo: } \frac{P_{D1}}{P_{A1}} = \theta^{\frac{\gamma}{\gamma-1}} \cdot \frac{P_{D2}}{P_{A2}}$$

$$P_{D1} \cdot (0,92 P_{D1}) = \theta^{\frac{\gamma}{\gamma-1}} \cdot P_{D2} \cdot P_A$$

$$P_{D1} = \sqrt{\frac{1}{0,92} \cdot \theta^{\frac{\gamma}{\gamma-1}} \cdot P_{D2} \cdot P_A} = 519,3 \text{ kN/m}^2$$

por tanto:

$$W = \frac{1,3}{0,3} \cdot \frac{8,314 \cdot 293}{44 \cdot 10^{-3}} \left\{ \left[\left(\frac{519,3}{100} \right)^{0,3/1,3} - 1 \right] + 1,051 \cdot \left[\frac{1}{0,92^{0,3/1,3}} \cdot \left(\frac{2000}{519,3} \right)^{0,3/1,3} - 1 \right] \right\}$$

$$W = 239,91 \cdot 10^3 \left\{ 0,463 + 1,051 \cdot \{ 0,391 \} \right\}$$

$$W = 209,7 \cdot \text{kJ/kg}$$

por lo que:

$$N = m \dot{W} = 850 \frac{\text{kg}}{\text{h}} \cdot \frac{1\text{h}}{3600\text{s}} \cdot 209,7 \text{ kJ/kg}$$

$$N = 49,5 \text{ kW}$$

6.7. Caso G. Potencia dun compressor considerando comportamento gas ideal e as propiedades termodinámicas

4. Comprimirse metano de 40 °F e 20 lb/pulg² abs, a 80 lb/pulg² abs nun equipo dunha soa etapa. Si o compressor opera en forma adiabática, calcular en forma aproximada as necesidades de potencia reversible para manexar 100 pie³/min (a 70 °F e 1 atm de presión) mediante os seguintes métodos:

- Supoñendo un comportamento de gas ideal.
- Empregando as propiedades termodinámicas do metano.

SOLUCIÓN

a) Un compressor alternativo para unha etapa con comportamento ideal e adiabático:

$$W = \frac{\dot{V}}{\gamma - 1} P_A \gamma_A \left[\left(\frac{P_B}{P_A} \right)^{\frac{\gamma}{\gamma - 1}} - 1 \right]$$

$$= \frac{\dot{V}}{\gamma - 1} \cdot \gamma_A \cdot \frac{R T_A}{P_A \cdot M} \left[\left(\frac{P_B}{P_A} \right)^{\frac{\gamma}{\gamma - 1}} - 1 \right] = \frac{\dot{V}}{\gamma - 1} \cdot \frac{R T_A}{M} \left[\left(\frac{P_B}{P_A} \right)^{\frac{\gamma}{\gamma - 1}} - 1 \right]$$

onde :

$$\gamma = \frac{C_p}{C_v} = \frac{8,316}{6,327} = 1,314$$

sendo:

$$C_p = \alpha + \beta T + \gamma T^2 = 8,316 \text{ cal/g-ol}^\circ\text{C}$$

"As capacidade térmicas pro estado gas ideal son independentes da presión e constitúen funcións exclusivas da T".

$$C_{H_2}: \alpha = 3,381 \quad T = 294,11 \text{ K}$$

$$\beta \cdot 10^3 = 18,044$$

$$\gamma \cdot 10^6 = -4,300$$

T en K e C_p en cal/g-ol °C

como:

$$C_p - C_v = R \Rightarrow C_v = C_p - R = 8,316 - 1,989 = 6,327 \text{ cal/ol}^\circ\text{C}$$

R en cal/ol °C

como:

$$\gamma_A = 80 \frac{\text{lb}}{\text{pulg}^2 \text{abs}} \frac{6894,6 \text{ N/m}^2}{1 \text{ lb/pulg}^2 \text{abs}} = 137893 \text{ N/m}^2$$

$$\gamma_B = 90 \frac{\text{lb}}{\text{pulg}^2 \text{abs}} = 551572 \text{ N/m}^2$$

logo:

$$W = \frac{1,314}{0,314} \cdot \frac{8,314 \cdot 277,44}{16 \cdot 10^{-3} \text{ kg/mol}} \left[\left(\frac{551572}{137893} \right)^{\frac{0,314}{1,314}} - 1 \right] = 236,94 \text{ kJ/kg}$$

$$N = m \cdot W = 7,39 \text{ kW}$$

$$V = nRT \Rightarrow m = \frac{V \cdot M}{RT} = \frac{101 \cdot 10^3 \cdot 0,0477 \cdot 16 \cdot 10^{-3}}{8,314 \cdot 294,11} = 0,0312 \text{ kg/s}$$

470°F
1atm

$$V = 100 \frac{\text{pie}^3}{\text{min}} \cdot \frac{1 \text{ min}}{60 \text{ s}} \cdot \frac{1 \text{ m}^3}{35,32 \text{ pie}^3} = 0,0472 \text{ m}^3/\text{s}$$

Ⓛ Si aplico o balance de energia total (deste xeito uso as prop. termodinamicas do metano) o traballo dun compresor:

$$W = \Delta H - Q = H_B - H_A$$

adiabático

dato que proceso reversible adiabático
meio ~~paralelo~~ (non hai fricción) estou ante
un proceso isoentrópico:

$$W = (H_B - H_A)_{\text{REV.}} \text{ s. ite.}$$

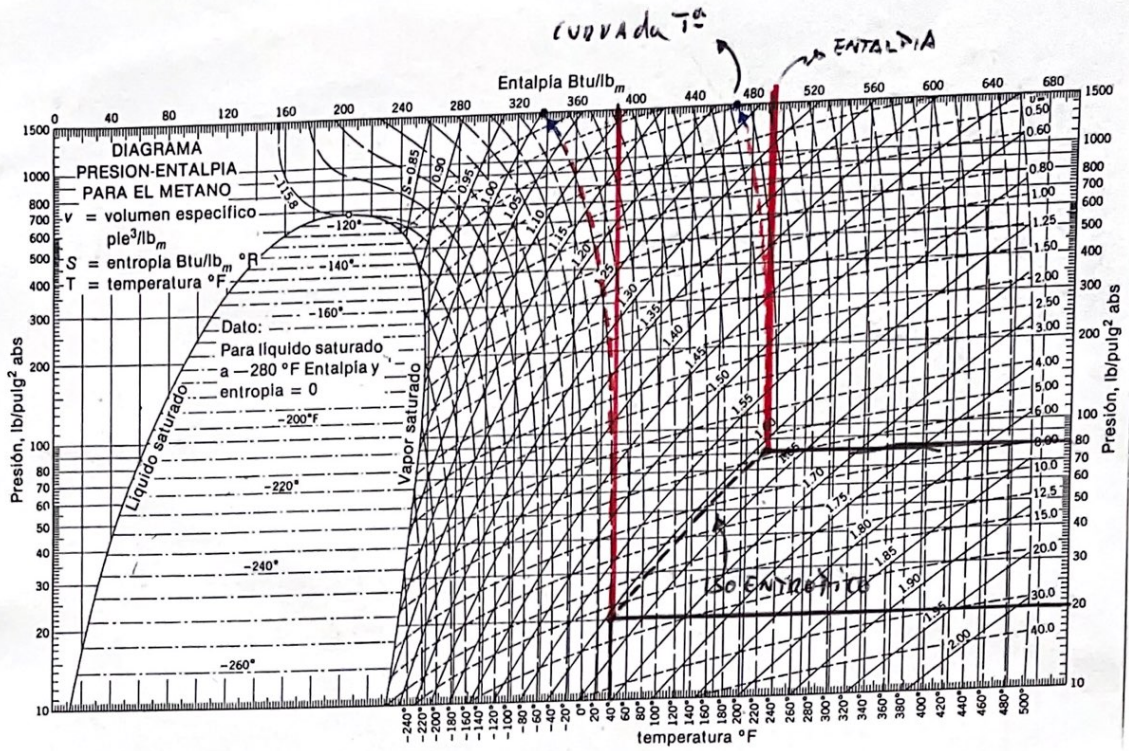

Fig. 6-4. Diagrama presión-entalpia para el metano. [Reproducida bajo permiso de la Shell Development Company, Copyright 1945. Publicada por C. S. Matthews y C. O. Hurd, *Trans. AICHE*, 42:55 (1946).]

$$H_A = 388 \text{ BTU}/\text{lb}_m$$

$$T = 40^\circ\text{F} \text{ e } \gamma = 70 \text{ lb}/\text{pulg}^2 \text{ abs}$$

O ser proceso isoentrópico e $\gamma_D = 70 \text{ lb}/\text{pulg}^2 \text{ abs}$
 teño que:

$$H_D = 492 \text{ BTU}/\text{lb}_m$$

entón:

$$W = H_D - H_A = 104 \text{ BTU}/\text{lb}_m = 241,9 \text{ kJ}/\text{kg}$$

$$N = mW = 7,55 \text{ kW}$$

6.8. Caso H. Potencia de compresión e número de compresores

7. Deséxase transportar $620 \text{ m}^3/\text{h}$ de etileno, medidos a $101,3 \text{ kN/m}^2$ e 298 K , dende un tanque de almacenamento até un depósito intermedio con presión de descarga de 500 kN/m^2 , por unha conducción horizontal de aceiro de $0,06$ de diámetro interno e unha lonxitude equivalente total de 1000 m . Calcular a potencia consumida e o número de compresores alternativos que compren pra compresión, tendo en conta que os cilindros a empregar teñen un volumen de 10 litros.

- Datos:
- A circulación é isoterma a 298 K , e nestas condicións o etileno pode considerarse que posue un comportamento de gas ideal.
 - A viscosidade do etileno nas condicións de circulación é 10^{-5} kg/m s .
 - A rugosidade do aceiro é de $4,572 \cdot 10^{-5} \text{ m}$.
 - Compresión isoentrópica, $n = 1,3$.
 - Número de etapas de compresión: 2 .
 - Rendimento do compresor: 80% .
 - Rendimento volumétrico: 95% .
 - Caída de presión no refrixerante isoentrópico: 9% .
 - Temperatura do gas á saída do refrixerante intermedio: 303 K .
 - Número de emboladas por minuto: 150 .

SOLUCIÓN

(u) O traballo mínimo pra unha compresión politrópica:

$$W = \frac{\delta}{\delta - 1} \frac{R T_A}{M} \left\{ \left[\left(\frac{P_{D1}}{P_{A1}} \right)^{\frac{\delta - 1}{\delta}} - 1 \right] + \theta \left[\frac{1}{\delta} \left(\frac{P_{D2}}{P_{D1}} \right)^{\frac{\delta - 1}{\delta}} - 1 \right] \right\}$$

ampliando:

$$r_1 = r_1^{\frac{1}{n}} \cdot \left\{ \frac{1}{n} - 1 \right\} \cdot \theta^{\frac{1}{\delta - 1}} = \frac{P_{D1}}{P_{A1}}$$

$$r_2 = r_2^{\frac{1}{n}} \cdot \left\{ \frac{1}{n} - 1 \right\} \cdot \theta^{\frac{1}{\delta - 1}} = \frac{P_{D2}}{P_{A2}}$$

onde:

$$\theta = \frac{P_{A2}}{P_{D1}} = \frac{P_{D1} - 0,09 P_{D1}}{P_{D1}} = 0,91$$

$$\theta = \frac{T_{A2}}{T_{A1}} = \frac{303}{298} = 1,017$$

necesito conocer p_1 e p_2 , ademais p_1 é función r , ou sexa, de p_2 . Esta presión pode calculala considerando o balance de enerxía mecánica entre pto. descarga e o depósito intermedio con circulación isotérmica:

$$\frac{M}{2RT} (p_2^2 - p_1^2) = \frac{G'}{\alpha} \ln \frac{p_1}{p_2} + \sqrt{\frac{4}{\pi}} G' \frac{L}{D}$$

despejamos ese valor.

$$p_2 = \sqrt{p_1^2 + \frac{4RT}{M} \sqrt{\frac{4}{\pi}} G' \frac{L}{D}} = 616508,4 \text{ N/m}^2$$

$$G = \frac{m}{A} = \frac{4m}{\pi D^2} = 67,59 \text{ kg/m}^2\text{s}$$

$$pV = nRT \Rightarrow pV = \frac{m}{M} RT \Rightarrow m = \frac{pV \cdot M}{RT} = 0,191 \text{ kg/s}$$

$$p = 101,3 \text{ kN/m}^2$$

$$V = 600 \frac{\text{m}^3}{\text{h}} = 0,167 \text{ m}^3/\text{s}$$

$$\left. \begin{aligned} \frac{\varepsilon}{D} &= \frac{4,577 \cdot 10^{-5}}{0,06} = 7,62 \cdot 10^{-4} \\ Re &= \frac{GD}{\mu} = 4,06 \cdot 10^5 \end{aligned} \right\} \sqrt{\frac{4}{\pi}} = 0,004827$$

$$m_{\text{embolada}} = w \cdot V_h \cdot \rho_{A_2} = 0,0585 \text{ kg/s}$$

$$w = \frac{150 \text{ cmb/min}}{60 \text{ min}} = 2,5 \text{ cmb/s}$$

$$\lambda = 0,95$$

$$V_h = 10 \text{ l} = 10 \text{ dm}^3 = 10^{-2} \text{ m}^3$$

$$\rho_{A_2} = \frac{P_{A_2} \cdot M}{R \cdot T_{A_2}} = 2,463 \text{ kg/m}^3$$

$$P_{A_2} = \frac{P_{D_2}}{r_2} = \frac{P_{D_2}}{r_1 \cdot r_2^{1/n} \cdot \theta^{1/n-1}} = 221606,2 \text{ N/m}^2$$

$2,78281 = n$

En consecuencia:

$$N_{\text{comp}} = \frac{0,191}{0,0585} = 3,27 \rightarrow 4 \text{ compresores}$$

El número de compresores requeridos se determina a partir de la siguiente fórmula:

$$N_{\text{comp}} = \frac{P_{D_2}}{P_{A_2} \cdot \lambda \cdot V_h \cdot w}$$

6.9. Caso I. Compresión en dúas etapas

9. Emprégase un compresor de dúas etapas para comprimir metano de 20 lb/pulg² abs e 80 °F a 500 lb/pulg² abs. O compresor opera adiabaticamente con interenfriamento completo e enfriamento posterior. Ten unha eficacia do 80% (relación de traballo reversible a traballo real). Calcular o traballo considerando:

- a) O metano posúe un comportamento de gas ideal con $\gamma=1,31$.
- b) Emprégando propiedades xeneralizadas.
- c) Usando o diagrama presión-entalpía.

Nota: Tabular para cada método: T e P ó final de cada etapa, o traballo por etapa e o calor eliminado no interenfriador e no enfriador posterior.

Datos: O calor específico (cal/mol K) pro metano obtense a partires de,

SOLUCIÓN

$$C_p = 3,381 + 18,044 \cdot 10^{-3} T - 4,300 \cdot 10^{-6} T^2 \quad [T \text{ en (K)}]$$

a) A expresión pro traballo isoentrópico nun compresor de dúas etapas ven dada:

$$W_{TOTAL} = \frac{\dot{V}}{\dot{V}^{-1}} \gamma_A \rho_A \left[\left(\frac{P_{D2}}{P_A} \right)^{\frac{\gamma-1}{\gamma}} + \left(\frac{P_{D1}}{P_{D2}} \right)^{\frac{\gamma-1}{\gamma}} - 2 \right]$$

onde: $\gamma = 1,31$

$$\gamma_A \rho_A = \frac{R T_A}{M} = \frac{8,314 \cdot 299,7}{16 \cdot 10^{-3}} = 155731,7 \text{ J/kg}$$

gas ideal

$$T_A = 80^\circ\text{F} = 26,7^\circ\text{C} = 299,7 \text{ K}$$

$$P_A = 20 \text{ lb/pulg}^2 \text{ abs} = 6894,6 \frac{\text{N/m}^2}{\text{lb/pulg}^2 \text{ abs}} = 137893 \text{ N/m}^2$$

$$P_{D2} = 500 \text{ lb/pulg}^2 \text{ abs} = 6894,6 \frac{\text{N/m}^2}{\text{lb/pulg}^2 \text{ abs}} = 3447300 \text{ N/m}^2$$

descoñezo P_{D1} , mais o traballo total é mínimo cando o traballo en cada etapa é o mesmo, ou sexa, a relación de presións é a mesma

$$\frac{P_{D1}}{P_A} = \frac{P_{D2}}{P_{D1}} = r \Rightarrow r = r_+^{1/n} = \sqrt[n]{\frac{P_{Dn}}{P_A}}$$

entón:

$$r = \sqrt{\frac{3447300}{137893}} = 5,0 \Rightarrow P_{D1} = \underline{\underline{689465 \text{ N/m}^2}}$$

por tanto:

$$W_{\text{TOTAL ISOENTROPICO}} = \frac{1,31}{0,31} \cdot 155731,7 \cdot \left[2 \cdot 5^{0,31/1,31} - 2 \right] = 610,1 \text{ kJ/kg}$$

como:

$$\eta_{s_i} = \frac{N_s}{N_i} = \frac{m N_s}{m W_i} = \frac{W_s}{W_i} = 0,8.$$

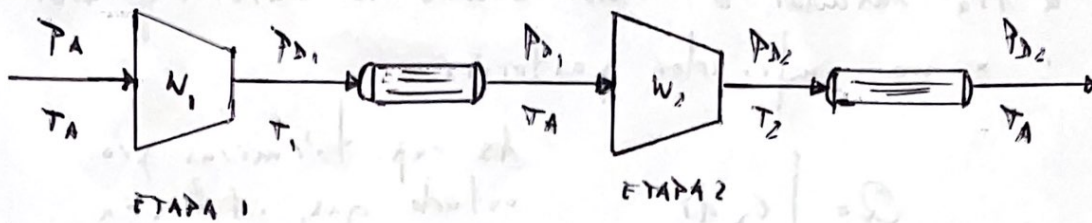
$$W_i = 762,6 \text{ kJ/kg}$$

Trabajo real.

TABLA T, P, W e Q eliminado nos enfriadores

	T (K)	P (N/m ²)	W (kJ/kg)	Q eliminado ENFRIADORES
ADMISION	299,7	137893	-	-
ETAPA 1	438,6	689465	381,3	-1312,1
ETAPA 2	498,6	3447300	762,6	-1312,1

$N_1 + N_2$ cal/mol

$$W = W_1 + W_2 = 782,6 \text{ kJ/kg} \quad W_1 = W_2 = 381,3 \text{ kJ/kg}$$

TOTAL

• Para calcular as T 's temos em conta a eq. das adiabáticas:

$$P_A \cdot \vartheta_A^\gamma = P_{D1} \cdot \vartheta_1^\gamma = P_{D1} \cdot \left(\frac{R T_1}{M P_{D1}} \right)^\gamma$$

onde:

$$P_A \cdot \vartheta_A^\gamma = P_A \cdot \left(\frac{R T_A}{M P_A} \right)^{1,31} = 16176,9$$

$$T_1 = \left[\frac{16176,9 \cdot (M P_{D1})^{1,31}}{R^{1,31} \cdot P_{D1}} \right]^{1/1,31} = 438,6 \text{ K}$$

• - para segunda etapa:

$$P_{D1} \cdot \vartheta_{A,1}^\gamma = P_{D2} \cdot \vartheta_2^\gamma = P_{D2} \cdot \left(\frac{R T_2}{M P_{D2}} \right)^\gamma$$

sendo:

$$P_{D1} \cdot \vartheta_{A,1}^\gamma = P_{D1} \cdot \left(\frac{R T_A}{M P_{D1}} \right)^{1,31} = 98191,7$$

$$T_2 = \left[\frac{98191,7 \cdot (M P_{D2})^{1,31}}{R^{1,31} \cdot P_{D2}} \right]^{1/1,31} = 438,6 \text{ K}$$

Para calcular o caloredido no interenfriador e no enfriador posterior

$$Q = \int c_p dt$$

"processo a p.c"

"As cap. térmicas pro estado gas, ideal são independentes da pressão e constituem funções exclusivas da T"

$$c_p \text{ (cal/mol.k)} = \alpha + \beta T + \gamma T^2 \quad (T \text{ em K})$$

$$\alpha = 3,381 \quad \beta \cdot 10^3 = 18,044 \quad \gamma \cdot 10^6 = -4,300$$

ou seja:

$$Q = \int_{T_A}^{T_B} c_p dt = \int_{T_A}^{T_B} (\alpha + \beta T + \gamma T^2) dt = \alpha T + \beta \frac{T^2}{2} + \gamma \frac{T^3}{3} \Big|_{T_A}^{T_B}$$

$$= \alpha (T_B - T_A) + \frac{\beta}{2} (T_B^2 - T_A^2) + \frac{\gamma}{3} (T_B^3 - T_A^3)$$

sendo no interenfriador de 438,6 K a 299,7 K

$$Q_{\text{interenfriador}} = Q_{\text{enfriador}} = -469,3 - 925,2 + 87,4 = -1322,1 \text{ cal/mol}$$

5

Ainda que na teoria deducimos que a operaci3n dun compresor de multietapas o requirimento do traballo 3' minimo caudo o traballo en todas as etapas 3' o mesmo (igual relaci3n de presions) e supoñendo que o gas enfr3ase 3' T_A inicial logo de cada etapa, podese atopar a mesma expresi3n con gases reais.

Ent3n, o traballo na primeira etapa

$$W_1 = (H_{D_1} - H_A) - Q = \int_{T_A}^{T_{D_1}} c_p dT - (\Delta H')_E + (\Delta H')_A$$

adiabático

- descoñezo T_{D_1} .
- compie calcular $(\Delta H')_E$ e $(\Delta H')_A$.

Cálculo T_{D_1}

Como teño un proceso reversible e adiabático, ou sexa, isentrópico:

$$\Delta S = (S_{D_1} - S_A) = \int_{T_A}^{T_{D_1}} c_p \frac{dT}{T} - R \ln \frac{P_{D_1}}{P_A} - (\Delta S')_{D_1} + (\Delta S')_A = 0$$

considero ideal.

dato que $P_{D_1} = 689465 \text{ N/m}^2 = 100 \text{ lb/pulg}^2 \text{ abs}$,
podo obter T_{D_1} como un proceso iterativo

$$\int_{T_A}^{T_{D1}} C_p \frac{dT}{T} = \int_{T_A}^{T_{D1}} \left(\frac{\alpha}{T} + \beta + \gamma T \right) dT = \alpha \ln \frac{T_{D1}}{T_A} + \beta (T_{D1} - T_A) + \frac{\gamma}{2} (T_{D1}^2 - T_A^2)$$

$$- R \ln \frac{P_D}{P_A} = -1,987 \frac{\text{cal}}{\text{mol K}} = \ln \frac{100}{20} = -3,198 \text{ cal/mol K}$$

$$\frac{(\Delta S^1)_{D1}}{R} = P_{r,D1} \left(\frac{0,675}{T_{r,D1}^{2,6}} + w \frac{0,772}{T_{r,D1}^{5,2}} \right)$$

Dados:

	T_c (K)	P_c (atm)	Z_c	w
METANO	190,6	45,4	0,288	0,007

$$T_{r,D1} = \frac{T_{D1}}{T_c} \quad \text{incógnita} \quad T_{r,D1} = \frac{P_{D1}}{P_c} = \frac{100}{(45,4 \cdot 14,7)} = 0,150$$

$(\Delta S^1)_A = 0$, pois considero que nessas condições o comportamento é ideal.

A eq. a resolver:

$$3,381 \cdot \ln \frac{T_{D1}}{299,7} + 18,044 \cdot 10^{-3} (T_{D1} - 299,7) - 7,15 \cdot 10^{-6} (T_{D1}^2 - 299,7^2) - 3,198 - 1,987 \left\{ 0,15 \left(\frac{0,675}{T_{r,D1}^{2,6}} + 0,007 \frac{0,772}{T_{r,D1}^{5,2}} \right) \right\} = 0$$

T_{D1} (K)	$T_{r,D1} = T_{D1}/190,6$	$f(T_{D1}, T_{r,D1})$
400	2,100	-0,592
500	2,623	+1,786
425	2,230	+0,024
424	2,225	0,0

Por conseguinte o trabalho será:

$$W = \int_{T_A}^{T_{D_1}} c_p dT - (\Delta H')_{D_1} + (\Delta H')_A$$

comportamento ideal

$$\int_{T_A}^{T_{D_1}} c_p dT = a(T_{D_1} - T_A) + \frac{b}{2}(T_{D_1}^2 - T_A^2) + \frac{c}{3}(T_{D_1}^3 - T_A^3) =$$

$$= 420,26 + 811,58 - 70,67 = 1161,2 \text{ cal/mol.}$$

$$\frac{(\Delta H')_{D_1}}{RT_{D_1}} = P_{r,D_1} \left[\left(\frac{dB^0}{dT_{r,D_1}} \cdot \frac{B^0}{T_{r,D_1}} \right) + W \left(\frac{dB^1}{dT_{r,D_1}} - \frac{B^1}{T_{r,D_1}} \right) \right]$$

$$\frac{dB^0}{dT_{r,D_1}} = \frac{0,675}{T_{r,D_1}^{2,6}} = \frac{0,675}{2,225^{2,6}} = 0,0844$$

$$\frac{dB^1}{dT_{r,D_1}} = \frac{0,772}{T_{r,D_1}^{5,1}} = \frac{0,772}{2,225^{5,1}} = 0,0113$$

$$\frac{B^0}{T_{r,D_1}} = \frac{0,083}{T_{r,D_1}} - \frac{0,422}{T_{r,D_1}^{2,6}} = \frac{0,083}{2,225} - \frac{0,422}{2,225^{2,6}} = -0,0155$$

$$\frac{B^1}{T_{r,D_1}} = \frac{0,139}{T_{r,D_1}} - \frac{0,172}{T_{r,D_1}^{5,1}} = \frac{0,139}{2,225} - \frac{0,172}{2,225^{5,1}} = 0,0598$$

$$(\Delta H')_{D_1} = 1,987 \cdot 424 \cdot 0,150 \left[(0,0844 + 0,0155) + 0,007 \cdot (0,0113 - -) \right]$$

$$= 12,58 \text{ cal/mol.}$$

pois que:

$$W_{\text{ISOENTROPICO NA ETAPA 1}} = 1161,2 - 17,58 = 1143,6 \frac{\text{cal}}{\text{mol}} = 300 \text{ kJ/kg.}$$

$$W_{\text{REAL}} = 375 \text{ kJ/kg.}$$

TABOA. T, P, w e Q em friadores.

	T (K)	P (N/m ²)	w (kJ/kg)	Q (cal/mol)
ADMISÃO	299,7	137893	-	-
ETAPA 1	424	689465	375	-1161,2 cal/mol
ETAPA 2	474	3447300	750	-1161,2 cal/mol

suma w₁ + w₂

$$Q_{\text{interrefriador}} = \int_{424}^{299,7} (\alpha + \beta T + \gamma T^2) dT = -420,25 - 811,58 + 70,67 = 1161,2 \frac{\text{cal}}{\text{mol}}$$

Q_{refriador} = Q_{interrefriador}, depois cada etapa esfriamos até T₀ inicial.

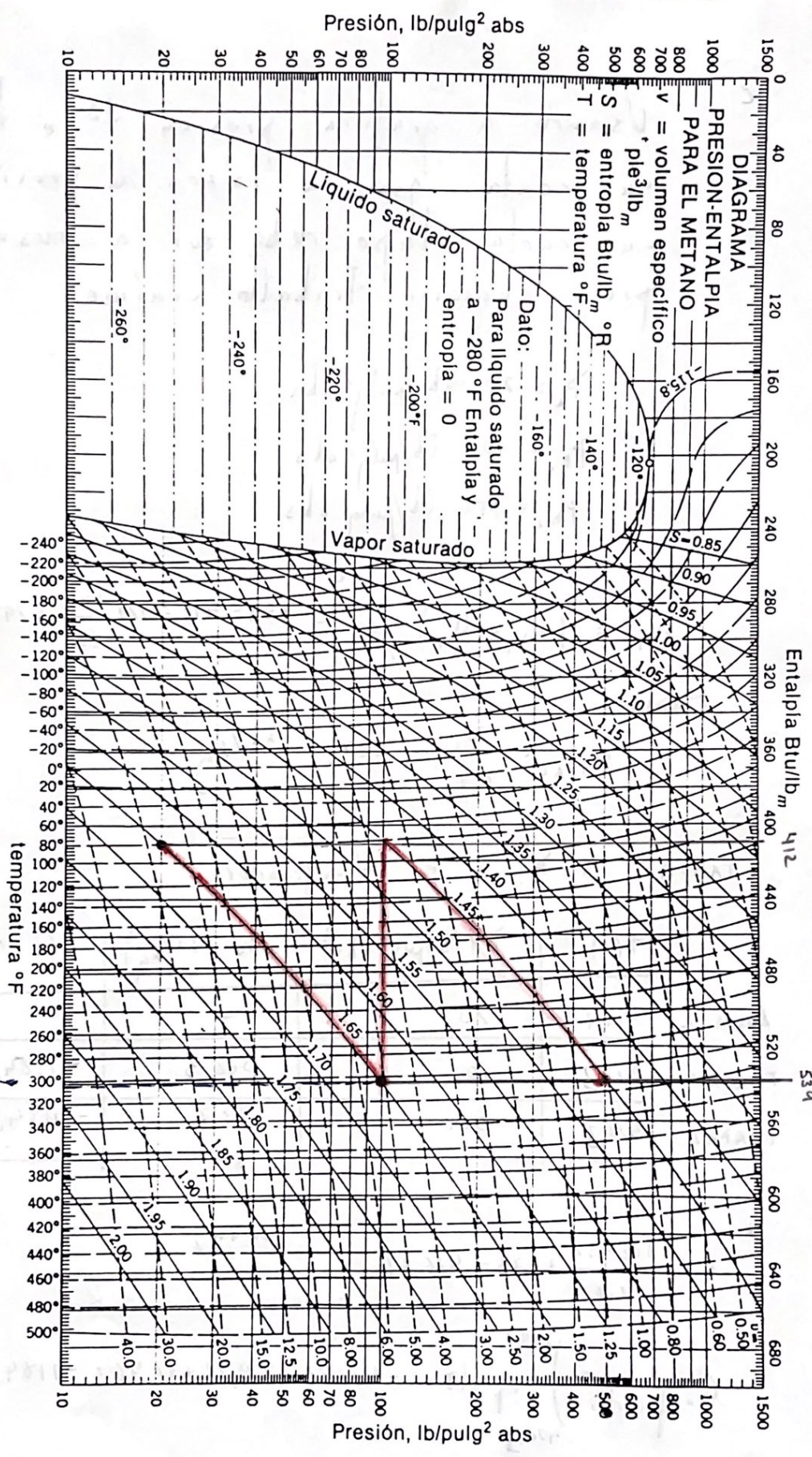

Fig. 6-4. Diagrama presión-entalpia para el metano. [Reproducida bajo permiso de la Shell Development Company, Copyright 1945. Publicada por C. S. Matthews y C. O. Hurd, *Trans. AICHE*, 42:55 (1946).]

308 °F

9-4

(c)

Usando a gráfica presión P_a e tendo em conta que a razão de pressões ou razão etapa deve ser a mesma pra requerir trabalho mínimo

$$P_A = 20 \text{ lb/pulg}^2 \text{ abs}$$

$$P_{D_1} = 100 \text{ lb/pulg}^2 \text{ abs}$$

$$P_{D_2} = 500 \text{ lb/pulg}^2 \text{ abs}$$

$$W_1 = (H_{D_1} - H_A) - \frac{Q_{\text{ref}}}{\dot{m}} = 539 - 412 = 127 \frac{\text{BTU}}{\text{lb}_m} = 299,8 \text{ kJ/kg}$$

ETAPA 1

$$W_{\text{REAL}} = \frac{W_1}{0,8} = 368,5 \text{ kJ/kg}$$

TABOA T, P, W e Q refrigerador.

	T (K)	P (lb/pulg ² abs)	W (kJ/kg)	Q (cal/cal)
ADMISSION	299,7	20	—	
ETAPA 1	426,3	100	368,5	-1184,8 cal/cal
ETAPA 2	426,3	500	737	-1184,8 cal/cal

* $k = \frac{308-32}{1,8} + 2,73 = 426,3 \text{ K}$ "pasar de °F a K"

$$Q_{\text{refrigerador}} = \int_{426,3}^{299,7} c_p dT = -428,03 - 829,23 + 72,46 = -1184,8 \text{ cal/cal}$$

7. REFERENCIAS

Artigos

Doval, P., Moreira, M.T., Feijoo, G. (2000). Diseño de una línea de refrigeración para una industria láctea. *Técnica Industrial* 238:56-63

Libros

Costa Novella y col. (1985). Ingeniería Química. Vol. 3. Flujo de Fluidos. Alhambra, Madrid.

Coulson, J.M. y Richardson, J.F. (1979). Ingeniería Química. Vol. 1. Flujo de Fluidos, Transmisión de Calor y Transferencia de Materia. Reverté, Barcelona.

Darby, R. (1996). Chemical Engineering Fluid Mechanics. Marcel Dekker, Inc. New York.

Geankoplis, C.J. (1986). Procesos de Transporte y Operaciones Unitarias". CECSA, México.

Levenspiel, O. (1993). Flujo de Fluidos. Intercambio de Calor. Reverté, Barcelona.

Mott, R.L. (2006). Mecánica de fluidos. Pearson Educación, México.